

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№2 Ціна договірна

volyn.com.ua

Фото із сайту bbc.com

ШОКУЮЧІ ФАКТИ:
«Навіщо я народилася дівчинкою?»

с. 28, 10—11

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК**

Фото із сайту news.yahoo.com.

Марі, яка є матір'ю п'ятьох дітей і працює на власній фермі, сказала, що пологи пройшли ідеально і вона дуже рада, що змогла виносити свого онука.

У 54 роки народила дитину... для своєї доньки

Адже молода жінка, на жаль,
не могла завагітніти

с. 16

● **ТЕМА №1**

Фото із сайту armyinform.com.ua.

«Ми з дружиною дуже пишаємося нашою патріотичною сім'єю та дітьми».

КІБОРГ ІГОР НЕ ВСТОЯВ ПЕРЕД СЕРЖАНТОМ ВАСИЛІВНОЮ

Любов їм подарувала... війна с. 14—15

Фото з особистого архіву родини Гаталюків.

Як хлопець із Полісся «викрав» наречену- азербайджанку

І стали Віктор Гаталюк та
Ельміра Аскар Кизи (обоє на
фото) багатодітними батьками.

с. 3—5

Увага:
конкурс!

«Я народжена зі снігу – занесіть в Червону книгу! Бо чутлива не по стану: поцілуєш – я розтану!»

● **СТОП-КАДР** Не знаю, чи уявляв лучанин Миколай Шостак, що цим підписом він подарував усім читачам не просто усмішку (погодьтеся, ну приємно ж стало на душі після цих слів), а й секретний ключик...

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Так ніхто не кохав»

Бо оце «Поцілуєш – я розтану!» – і є секретний ключик до всіх замочків серця. Він має бути не тільки на День святого Валентина чи, скажімо, 8 Березня, чи день народження. Щодня. Цьомчиків забагато не буває. Тим паче, як радив Олександр Олесь: «Цілуй, цілуй, цілуй її, – знов молодість не буде!»
А якщо не дозволено такі – зробимо поправку на коронавірус – повітряні ніхто ще не відміняє! Не кажучи вже про всілякі крутезні символи цьомчиків і сердечок у вашому смартфоні. Ану ж наповніть цей світ любов'ю! Йому чи їй так не вистачає саме ваших почуттів!

* * *

Всі просили, щоби йшов дощ великий влітку,
запізнився трохи він –
випав снігом взимку!

(Наталія НЕЛІНА, смт Вендичани
Вінницької області).

* * *

Домовилися із сусідкою: якщо вішаю білизну – Петрович ночує в мене!

(Іван БОРЖАВСЬКИЙ,
с. Довге Хустського району
Закарпатської області).

* * *

Він по пояс в снігу прийшов на побачення,
Поки дрихлить – попраля я речі.
Що дружина є в нього – немає значення:
він від мене піде лише завтра під вечір...

* * *

Дякую бабці Мані за такі серцеві чари:
як підлила йому в чарку зілля –
тут же налетіли важкі снігові хмари
і подарували три дні божевілля...

(Марина СЕМЕНЮК,
м. Бар Вінницької
області).

* * *

Які у нас жіночки загартовані,
в кучугурах стоять напівоголені...
І квідами їх не залякати,
Бо вони можуть усім відкоша дати.

МАЙСТЕР-КЛАС

Десь далеко на Памірі живе снігова людина,
А в нас на Волині об'явилась снігова
дівчина.

* * *

Не зрозуміти нині природу...
Вчора увесь день лило з неба воду,
А зранку кучугури метрові з'явились.
Невже і там хазяйнувати розучились?

* * *

Українська жінка і в кучугуру ускочить,
І в палаючу хату увійде.
Ну де ви таку знайдете? Де?!

* * *

Жодної водойми поблизу не маємо –
Отож, Водохрещенську купіль
у снігу приймаємо.

Домовилися із сусідкою:
якщо вішаю білизну –
Петрович ночує в мене!

* * *

Просила милого сніг попрокидати,
Та він ніяк не може окрияти.
Отже, мусила сама стежки торувати...
Нічого, ще попросить «сочку» наляпати...

* * *

Що це ти, зимо, з нас кпинишся –
Замітаєш омріяні далі.
З милим не дасиш зустрітись –
Доведеться стрічатись в онлайні.

(Павло ОЛЕХ,
м.Любомль Ковельського району
Волинської області).

Продовження на с. 26

Кожне кохання неповторне. Розкажіть нам свою історію (43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або – takvolyn@gmail.com.) чи просто підкажіть адреси, де оселилась Любов. Приїдемо і розкажемо світу!

«В моїй країні є давній звичай викрадати наречену — у нас майже так і було»

● **НІХТО, КРИМ ТЕБЕ** Ельміра Аскар Кизи (в заміжжі Гаталюк) і її чоловік Віктор — багатодітна сім'я, яка живе у Камені-Каширському на Волині

Катерина ЗУБЧУК

«ХОЧ У МЕНЕ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКЕ КОРИННЯ, ЧОЛОВІКА-КАВКАЗЦЯ НЕ ХОТИЛА МАТИ»

Віктор, відслуживши два роки в Афганістані, повернувся у своє рідне село Ворокомле на Камінь-Каширщині. Ще до армії навчався в Смоленську на вітражиста-оформлювача. Перший курс не закінчив, як був призваний на строкову службу.

— Я, може б, і покинув училище, — каже, — бо з роками з'явилася мрія світу побачити. Тож хотів їхати в Туапсе, аби в «мореходці» вчитися й плавати згодом на риболовецьких суднах по закордонних морях-океанах. Але ця мрія під кінець служби в Афганістані була перекреслена. Якось у військовій частині загорілася лазня. Довелося рятувати хлопців. Коли від полум'я, яке розповсюдилося, стався вибух на складі боєприпасів, то я одержав контузію й отруєння нейропаралітичним газом. Повалявшись по госпіталях, із запискою, в якій зазначалося, що мені в дорозі може знадобитися допомога (з пам'яттю

На 15-ту річницю свого шлюбу подружжя Гаталюків повінчалось.

мав проблеми), вирушив додому.

І в Смоленськ влітку 1986-го Віктор Гаталюк їхав, аби забрати документи. Та в училищі якось так шанобливо поставилися до афганця з інвалідністю, що вмовили залишитися, — без складання екзаменів зарахували на другий курс. Зараз, повертаючись споминами в те літо, чоловік з певністю може сказати, що нічого в житті нема випадкового. Адже якби тоді він забрав документи з навчального закладу, то не зустрів би свою майбутню

дружину — матір п'яти їхніх дітей.

А вже Ельміра пригадує, як її життя складалося, аби їхні з Віктором шляхи перетнулися:

— Мій батько — азербайджанець, мама — росіянка. Сім'я наша жила в Баку. Там я народилася, там моє дитинство до восьми років минуло. І може б, не покидали цю сонячну країну, якби не сімейні обставини.

Продовження на с. 4

Якщо разом із «Так ніхто не кохав» ви передплатите ще й газету «Волинь-нова», то щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

30000, 60306, 60305, 86772 (для читачів Волинської області), **97847** (для читачів Рівненської області), **61136** (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

У січні 1000 гривень від газети «Волинь» отримали: Лідія Демчук (сmt Іваничі Володимир-Волинського району), Павло Павлюк (с. Квасовиця Володимир-Волинського району), Василь Приймачук (с. Сошичне Камінь-Каширського району) і Віталій Микитюк (сmt Головне Ковельського району).

Родина Гаталюків усе розростається з народженням внуків.

Початок на с. 3

За тими «сімейними обставинами» — любовні походеньки батька, у якого, як каже наша героїня, «гаряча кавказька кров». Чоловік жінки, з якою він загуляв, став переслідувати сім'ю свого суперника. Ельміра досі пам'ятає, як їм довелося по родичах переховуватися. А потім і взагалі втекти з Баку. Так вони опинилися на Смоленщині — в рідному маминому селі Шаталово Починківського району. Пізніше, як уже батько побудував дім у райцентрі, то там жили. У Смоленськ дівчина приїхала у те ж саме училище, де вчився Віктор. На той самий факультет. Назавжди залишилася в пам'яті така картинка: в гуртожитку, куди батько привіз її перед першим вересня, на сходах стояв хлопець і курил. Він був дуже смаглявий (як потім дізнається, результат пекучого афганського сонця), мав вуса й кучерявий чуб. «Гарний, — подумала, — але, певно, кавказець». Вона ж зареклася не повторювати долю своєї матері, яка мала чоловіка-донжуана. Тож коли відчула, що Віктор звернув на неї увагу, то на танцях навіть ховалася від нього за іншими дівчатами. Більше того — перстенік із камінчиком одягала на праву руку й так його повертала, щоб мав

вигляд обручки. Але не втекла від долі. Був перший їхній танець, знайомство. За якийсь час вони почали зустрічатися, і Віктор таки завоював її серце. Тим

Вона ж зареклася не повторювати долю своєї матері, яка мала чоловіка-донжуана.

більше — виявилось, що чорнявий хлопець — ніякий не кавказець, а хлопець з Полісся. Невдовзі після Нового 1987-го року вони подали заяву на реєстрацію шлюбу.

«НА НАШЕ ВЕСІЛЛЯ У ВОРОКОМЛІ ПІВ СЕЛА ЗІЙШЛОСЯ, ЩОБ ПОБАЧИТИ «ЧУЖУ» НЕВІСТКУ»

Хоч недовго жила Ельміра в Азербайджані, але кавказькі корені відчутні — ще й зараз, коли почує рідну мелодію, то, як каже, так і хочеться піти в танок. І пісні пам'ятає, хоч мова забувається, бо нема спілкування. І, до речі, жінка дуже добре розмовляє українською. Вертаючись спогадами до літа 1987-го, коли вони з Віктором одружилися, розповідає:

— В Азербайджані є давній звичай викрадати наречену — у нас майже так і було. «Поїдеш зі мною в Україну?» —

спитав мене Віктор, коли його навчання підходило до завершення. Я відповіла згодою. Написала мамі листа, що в мене після першого курсу буде практика, а потім я вирушаю із нареченим до нього додому — заміж виходжу (з майбутнім зятем я її при нагоді познайомила). Мама довго цього листа не показувала татові. Йому було відомо тільки, що мені треба ще бути в Смоленську. А коли два місяці минуло, то батьки захвилювалися — яка ж то практика? Поїхав батько в училище й дізнався, що студентів уже давно нема. Тоді він знайшов Вікторового земляка, який залишився на роботу у Смоленську, добре потряс його й довідався, що ми вже на Волині. Сказав, щоб передав, аби поверталися негайно — інакше «сам приїду й все спалю, потрошу...».

Але вже все йшло, як було задумано, — у липні у Ворокомлі було їхнє весілля. Батькові Ельміри нічого не залишалося, як вирушати в дорогу. Приїхав «Волгою», родину привіз. Побачивши просту сільську хату, де мала жити його донька (на Камінь-Каширщині тоді чепурних будиночків під металочерепицею, як зараз, іще не було), не зразу вийшов з-за керма...

— Як наше весілля було у Ворокомлі, то пів села зійшлося, щоб побачити

«Всі біди жінок від розуму... І нестачі мудрості»

● **ПСИХОЛОГІЯ** То чим мудра жінка відрізняється від розумної?

Ольга ВАЛЯЄВА,
жіноча
психологиня
і письменниця

дорослих дітей, давати їм непрошені поради та рекомендації, розповідати їм про те, як правильно виховувати дітей.

Розумна жінка, виявивши помилку чоловіка, тикне в неї носом. І нагадає, що вона його про це попереджала.

Мудра жінка – підтримає, підбадьорить, іноді вдасть, що нічого не помітила.

Розумна жінка у кризовій ситуації візьме кермо влади й навчить чоловіка жити правильно.

Мудра жінка дуже тонко покаже йому напрям і підтримає намір дійти туди.

Розумна жінка буде вчити дітей математики, хоч би там що. А **мудра** побачить у кожному з них особистість.

Розумна жінка на роботі буде намагатися бути кращою за інших і не припускати помилок. При цьому більшість колег будуть ставитися до неї з пересторогою.

Мудра жінка створить у колективі атмосферу любові й тепла.

Розумна жінка буде втручатися в життя своїх

Мудра жінка дозволить дітям здобути свій життєвий досвід і підтримає в будь-якій ситуації.

Розумна жінка буде боротися з впливом свекрухи, відстоювати свою незалежність від батьків, сердитися через їхні поради.

Мудра жінка навчить усміхатися, слухати мовчки, погоджуватися. І робити по-своєму. З любов'ю.

Розумна жінка хоче

Мудра жінка – підтримає, підбадьорить, іноді вдасть, що нічого не помітила.

змінити весь світ, переробити всіх людей навколо. **Мудра жінка** почне змінюватися сама. І прийме інших такими, якими вони є.

Розумна жінка думає, що щасливий той, хто має рацію.

А **мудра жінка** знає, що має рацію той, хто щасливий.

Фото з особистого архіву родини ГАТАЛЮКІВ.

Вже й коралове весілля відзначить подружжя в цьому році.

«чужу» невістку, — пригадує той день Ельміра. — А Віктор, за якого батько не хотів мене віддавати, став дуже скоро найулюбленішим зятем... Після весілля Ельміра закінчила училище. Їхня сім'я ще десять років жила на Смоленщині. Щороку гостювали у Ворокомлі. А у 1994-му померла мати Віктора. І після цього вона часто снилася йому — ніби кликала до себе на Камінь-Каширщину, як розповідав чоловік дружині. Побачивши в цьому якийсь знак, сім'я Гаталюків через три роки переїхала у Ворокомле. Спершу жили у батьківській хаті, а потім купили будиночок у райцентрі.

«ЧЕРЕЗ 15 РОКІВ ШЛЮБУ МИ З ЧОЛОВІКОМ ПОВІНЧАЛИСЯ»

Сьогодні сім'я Гаталюків — багатодітна. А на початку їхнього подружнього життя лікарі застерігали, що через стан здоров'я Віктора — отруєння в Афганістані — у них можуть бути проблеми з народженням потомства. З цього приводу жінка пригадує:

— Казали, що років десять, поки організм чоловіка очиститься, треба утриматися від вагітності. Інакше в дітей може бути невиліковна патологія. А я подумала, що в мене зі здоров'ям все в порядку — до дев'ятнадцяти

літ нічим, крім якоїсь легкої простуди, не хворіла, то, може, мої гени переможуть. Одне слово, уже на другий рік після весілля у нас народився син Сашко, а ще через два — донька Наталія.

Старші діти з'явилися на світ на Смоленщині, а троє молодших уже в Каміні-Каширському. Три роки тому Віктору Гаталюку як афганцю з інвалідністю, який багато літ стояв у черзі на житло, держава виділила кошти й сім'я на них придбала просторий будинок, в якому ми й зустрілися. Коли роздивлялися домашній фотоальбом, то увагу привернули знімки з таїнства вінчання наших героїв. На моє зацікавлення, коли ж то подружжя взяло церковний шлюб, Ельміра розповіла:

— Як ми хрестили нашу Оленку (третю дитину), то я, знаючи уже українські звичаї й традиції, запитала священника, отця Юрія, чи можна й мені охреститися, й одержала ствердну відповідь. Тож скоро він і мене охрестив (моє церковне ім'я Ельвіра — сама вибирала щось близьке до Ельміри). Так я прийняла віру чоловіка. А на п'ятнадцяту річницю свого шлюбу ми з Віктором у храмі села Раків Ліс повінчалися.

Фото до авторки: Ольга ВАЛЯЄВА.

«Можна слухати мовчки, погоджуватися. І робити по-своєму».

ФОТО ІЗ САЙТУ tv.ua.

Найкращий спосіб позбавитися головного болю – це кохатися.

Як секс лікує від мігрені, похмілля та кашлю

● **ДЕЛІКАТНА ТЕМА** У вас поганий настрій? Отже, вам потрібен секс. Розколюється голова? Допоможе оргазм. Погане самопочуття? Тоді вам варто швидше залізити з кимось у ліжку. Не вірите? Спробуйте. Сексуальна близькість є абсолютно реальними ліками

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

МІГРЕНЬ

Наступного разу, коли ваша дівчина скаже, що їй не хочеться, тому що у неї «болить голова», скажіть їй, що найкращий спосіб врятуватися від цього – кохатися.

Результати досліджень засвідчили: ендорфіни, що виробляються під час статевого акту, діють на центральну нервову систему як природні болезаспокійливі, які вгамовують мігрень. Їй потрібен зовсім не анальгін, а дещо інше.

БЕЗСОННЯ

Що ж іще можна робити, лежачи в ліжку без сну? Підказка: не читати книги. І річ не просто у фізичній активності, яка вас виснажить. За словами доктора Лори Бергман, після сексуального возз'єднання у вашому тілі виробляється гормон окситоцин, що допомагає заснути. Якщо ви крутитеся в ліжку, спробуйте зайнятися цим разом із кимось...

КАШЕЛЬ

Так, за результатами дослідження, проведеного в університеті Вілкса, у людей, які кохаються 2 рази на тиждень, у крові більше антитіл (клітин, що захищають організм від вірусів і бактерій), ніж у тих, у кого секс буває рідше.

Цікаво, що у тих осіб, хто займається сексом тричі на тиждень і більше, антитіл у крові менше, ніж у тих, хто утримується від нього. Як і у випадку з картопляними чипсами та примусовими обіймами, перебір не надто корисний.

ВМІЛІСТЬ У ЛІЖКУ

Єдиний спосіб стати кращою версією себе – це практикуватися, чи не так?

Регулярний секс покращує виділення вагінальної змазки у жінок, регулює кровообіг і підвищує еластичність, що змушує їх хотіти близькості ще сильніше. Виходить, ви допомагаєте самі собі.

ЗДОРОВ'Я ВАШОЇ ПРОСТАТИ

Вчені з Національного інституту онкології (США) виявили, що у чоловіків, які мають до 21 оргазму на місяць, ризик розвитку раку простати знижується на третину.

Якщо така кількість здається комусь недосяжною, не варто хвилюватися – мастурбація дає аналогічну користь. Річ у тім, що еякуляція сприяє звільненню від канцерогенів, що відкладаються в простаті. Таким чином, ви не лише випускаєте сперму, але й очищуєте свій організм від непотрібного сміття.

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД СТРЕСУ

Вчені з Єльського університету зробили висновок, що повсякденні постільні заботи приводять до активного росту клітин гіпоталамуса – частини мозку, що відповідає за

“ У людей, які кохаються 2 рази на тиждень, у крові більше антитіл (клітин, що захищають організм від вірусів і бактерій), ніж у тих, у кого секс буває рідше.

регулювання стресу. Іншими словами, чим частіше у вас буде близькість, тим досконалішим буде і ваш мозок.

Крім того, регулярний секс сприяє зниженню в організмі рівня гормону стресу кортизолу, а це робить людину більш спокійною та розслабленою. Тож вам не потрібне заспокійливе – вам треба зайнятися коханням...

До речі, знати, що ви подобаєтеся комусь голим, також не зашкодить.

ПОХМІЛЛЯ

Хоча дослідження і не дали переконливих доказів того, що секс позбавляє від похмілля, але він, безперечно, перемикає увагу мозку з болю (якщо лише вас не рве). Це тимчасове визволення з пекла, що панує у вас у голові.

У чоловіків алкоголь може знижувати рівень тестостерону в крові, внаслідок чого вони прагнуть кохання, щоб повернутися до норми. Особливо в тих випадках, якщо вчора в ліжку нічого не вийшло. Тоді наступного дня чоловіки відчайдушно бажують надолужити втрачене. Що ж, наша порада – кохатися вранці. Це подіє на похмілля набагато ефективніше, ніж кофеїн.

Джерело: cluber.com.ua.

● АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

Чоловік купив на ярмарку двох гусей, відро, ковадло, а потім іще двох курей задешево. Іде додому, а назустріч якась жінка:

– Підкажете, як до села вийти?
 – Ходіте зі мною, я покажу. Тільки підемо через ліс, так ближче.
 – Ну, звичайно, а то я вас, чоловіків, не знаю! Тільки заїдемо до лісу, так десь мене до дерева й притиснете...

– Та ви що, жіночко? Бачте, скільки в мене живності на руках? Як я зможу?
 – Та дуже просто! Гусей накриєте відром, а поверху – ковадло.
 – А курей я куди подіну?
 – ...Ну, гаразд, курей я можу потримати.

«Він у мене один. На цілий світ один...»

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Сонячний зайчик непроханим гостем заскочив у кімнату. Пробіг по стіні і спинився на обличчі заспаної Марини. Жінка лиш поморщилась і ще вище натягла ковдру. Але сонячний промінчик не здавався, знову і знову ковзав по її щоці – сусідка в будинку навпроти мила вікна і навіть не підозрювала про те, скільки клопоту завдає Марині. Зрештою, не витримавши, рвучко підвелась і розплющила очі. – Ти чого? – звернулась до промінчика, ніби той міг її зрозуміти. – Нащо мене чіпаєш? – і враз гірко заплакала

А Васька все знав. Йому янгол нашепотів...

Анна КОРОЛЬОВА

Тримаючись за стіну, попрямувала до кухні. Не знала навіщо, адже апетиту не мала вже давно, та їсти там, власне, було нічого. В магазин вона теж не ходила. Випила чашку води. Поглянула на телефон. Сьогодні рівно два місяці. Рівно два місяці, як вона лишилась геть одна у цій величезній квартирі.

Мама не стало раптово, хоч і йшло усе до того. Скільки Маринка себе пам'ятає, ненька не була здоровою. Останні вісім років лежала, і Маринка її доглядала. Власне, саме догляд за ненькою і був сенсом Марининого життя. Вранці прокидалась, годувала маму, бігла в магазин, потім банні процедури, прибирання в оселі... Так по колу вісім літ поспіль. Про себе і не думала, і не згадувала. Подруг давно розгубила, а нових і не шукала. Родичів не було зовсім.

А як тільки неньки не стало, Маринка розгубилась. Не знала, не вміла жити якось інакше. Перших кілька тижнів ще жила за старим графіком, не дозволяючи собі навіть думати про те, що залишилась одна. А потім її накрило густим мороком розуміння: вона нікому не потрібна вже.

Телефон мовчить, нікому їй телефонувати. Сусіди навіть не знають, як одне одного звати. Тиша дзвенить у вухах і душі, здається, і заговорити немає з ким.

Сьогодні вирішила піти до мами. Залишитися з нею назавжди, адже тут ніщо більше не тримає... Хоча ні! Мамині речі потрібно винести. Чомусь навіть думки не припускала, що чужі люди будуть їх передвлятися.

Склала акуратно шубу і чобітки, в інший пакет положила мамину улюблену шаль. Щільно все зав'язала і понесла до найближчого смітника. Так буде правильно. Мама так любила ці речі, негоже, якщо хтось їх викине, краще вона сама, але акуратно.

“**Сьогодні вирішила піти до мами. Залишитися з нею назавжди, адже тут ніщо більше не тримає...**”

Вона вже майже дійшла, аж тут на доріжку вибіг маленький рудий котик. Настовбурчені вуха і великі зелені очі. Сів посередині і почав голосно нявчати. Аж очі зажмурились – так старався. На увесь світ, аби кожен його почув.

Маринка зронила пакети і в чому була, так і сіла поруч того малого. Сльози градом лились по її щоках:

– Я теж одна! – ридала жінка, обіймаючи руде створіння. – У цілому світі одна. У мене нікого, нікого немає. Ти знаєш, у мене ж тепер теж мами нема. Немає мами...

Не знати, скільки вони сиділи там удвох. Маринка встала поволі, обіймаючи малого знайду, як найбільший скарб у житті. Пакети понесла назад додому. Хай ще полежать, їй котеня нагодувати потрібно.

Прийшла, а в домі їсти нічого. Мусила іти до магазину, аби купити хоч щось їстівного. Годувала свого рудого і тихо усміхалась. Сьогодні вона ще комусь потрібна, а завтра видно буде.

...А наступного дня Маринка бігла з котиком до ветеринара. Той їсти відмовлявся, лиш жалісливо нявчав. Влетіла і, ні на кого не звертаючи увагу, забігла до кабінету:

– Рятуйте, йому недобре, він у мене один. На цілий світ один. Рятуйте!

...А вже через півтора року здоровенний вгодований кіт Васька з подивом спостерігав, як господарі занесли в дім одразу три пискляві згорточки.

– Ну ось, – муркнув, вмощуючись на руках у господині, – спочатку в дім ось цього привела, – поглянув він на Маринчиного чоловіка. – Я ж добре пам'ятаю, хто він. Ти ж до нього мене рятувати носила. А тепер ось вони...

Вася полюбив їх одразу, усіх трьох, і назавжди. Ночами, аби дати трохи поспати вимореній господині, сидів біля їхнього ліжечка і гойдав лапою колисочку. Тихцем розповідав їм про те, як його малого і такого ж беззахисного, як вони зараз, колись залишили одного в цілому світі.

Розповідав і про того доброго янгола, який довго вмовляв його вийти зі схованки і сісти на тій доріжці. Сказав, що тоді він матиме щастя, та й не тільки він.

А на Васю дивились три пари здивованих оченяток і слухали. Вони ще розуміли одне одного, вони ще спілкувались однією мовою.

На ліжку, загорнувшись у мамину улюблену шаль, в обіймах коханого чоловіка спала Маринка. Вони житимуть довго і щасливо, в цьому домі завжди буде гамірно і весело. Це Васька теж знав. Йому ще тоді янгол розповів.

фото: la caitly pinterest.com

Любити по -українськи

● **ХАТА-ЧИТАЛЬНЯ** Багато закордонних філологів дивувалися, що в словнику Грінченка є аж п'ять (!) сторінок із варіаціями слова «любов». Вони, маючи у власних словниках заледве їх кілька на означення великого почуття, не знали, що по всіх інших сторінках у нас є ще багатько похідних...

Малюнок Тетяни ШЕВЧЕНКО.

Богдан ЖОЛДАК

А головне, якби вони щось чули ще й про «кохання», то, відкривши наші словники на літеру «к», були б іще більше вражені кількістю лексичних виявів й такого поняття, як кохання теж на кілька чималих сторінок.

Адже не всі народи на Землі розрізняють ці два, здавалося б, такі схожі, «терміни». А нас переповнювало так, що одного слова нам виявилось замало.

Тому в нас ще є слово «милування» в значенні «любов» і також його похідні — лексичні й психологічні.

Що ж роблять ті народи, в кого лише одне слово?

Вони плутаються в його недосконалому однозначному значенні й бояться вимовити, наприклад, «син любить маму», бо це можна потрактувати бозна-як інцестуально.

З чого й постав увесь фрейдизм із його Едиповим комплексом, і цілі покоління боялися батьківських, материнських чи будь-яких інших пестоців, не кажучи вже про поцілунки, й усіляко боролися з цими почуттями.

Ось чому в нас такі гарні люди родяться, а особливо жіноцтво — через молоду любов, через надзвичайно юні шлюби.

Боролися і перемагали...

Україна — це та місцина на Землі, де притча про увіткнуту ломаку, яка через велику віру в Бога може прорости (згадайте кінокартину Тарковського про це), то в нас такі гілляки проростають легко, без напруження, бо ростуть з великої віри в любов — тобто такий вербовий гайок виростав за років п'ятнадцять, а далі рости йому не було сенсу, адже синок саме підостав і був готовий до справжнього кохання.

Тобто до одруження.

А ті великі, батькові, дерева-верби рубалися-пилялися, і з них будувалася хата молодятам.

Ясно, що завдяки нашому напрочуд родючому ґрунтові тут буяло безліч вер-

А ось так бачить українську Камасутру художниця Тетяна Шевченко.

бових лісків, буяла любов, до шлюбу масово йшла юнь, розмножала Україну, й не було для реалізації любові аніяких проблем.

Тому ще й досі наші дослідники фольклору сперечаються, яке дерево в нас є символом древа життя — верба чи вишня? Верба, вірогідніше, бо своєю юною здатністю швидко рости дає притулок закоханим.

Може, тому верба-іва й дала назву нашій країні — колись вона називалася Івлією. А найпопулярніше ім'я у нас відтоді — Іван.

Ось чому в нас такі гарні люди родяться, а особливо жіноцтво — через молоду любов, через надзвичайно юні шлюби.

Колись таке було, за татаро-монгольського панування; а нині, коли ціна за квартиру в нас найдорожча в світі, — де тепер любити й розмножуватися?

Себто, доки ти, закоханий, на власне житло спроможешся, то твій вегетативний період минеться...

«Кохання-кохання, з вечора до рання», — похває нас народна пісня, і якщо ми дотримуватимемо цього припису, ніякі окупанти нам будуть не страшні, ніяке остарбайтерство і сексарбайтерство, ніяка работоргівля. Ех, нашого квіту по всьому світу...

Бач, глобалізм — він багатолікий. Він нівелює, спрощує усе святе собі на потребу, вихолощує високі почуття, обертаючи любов на масові секспослуги.

Ми, правду сказати, посідаємо перше місце за експортом «жриць любові», наша любов «сублімується» в найпотужнішу світову сексіндустрію, однак із крихт її, які лишаються на місцевих теренах, вистачає дециці й на продовження місцевого роду — така велетенська її сила!

І тут знову треба звернутися до нашого колишнього засобу боротьби з поневоленням — треба створити такі умови суспільного життя, щоби юнь могла брати шлюби раніше, ніж її перепродадуть за кордон.

Чому відбувається така посиленна атака на нашу любов?

Тому що любов — це також незалежність.

Недаремно ж до весілля заздальгідь висаджували в діжечку із землею вишневу гілочку, рясно поливали, і саме перед одруженням вона, проростаючи, завітала. Восени!

У весільному поході її несли попереду молодих.

Це було тризубе древо життя, державний знак, символ родючості, символ світотворення.

Весь весільний почет — бояри, дружина, коні, шаблі — також атрибути державності, якими ми володіли довгий час лише на весіллях. Отак наша державність конспірувалася, множилася, щоби, дочекавшись слухного часу, взяти реванш.

Правда, гільце пророджувалося раніше. Дочекавшись теплої весни, його пересаджували в землю, й згодом у садку рясно родили нові вишні.

Але головне не це, а те, що вони були наочним втіленням великих почуттів обох закоханих, і всі навколо знають про це і втішаються, яке воно деревце таке дивовижне росте і яке воно є насправді, й раділи з такої думки:

— Коли ми одружуватимемо наших дітей, ми також зріжемо з вишні тризуб-гілку, і вона знову проросте і прикрасить нове весілля, і знову потім все піде за циклом вічного квітучого древа життя...

(Із книги «100 тисяч слів, включаючи вигуки», скорочений варіант)

Відомий факт: молодий поміщик Олександр Пушкін тримав наложницею свою кріпосну Ольгу Калашникову, яка від нього народила сина, але свого батьківства пан не визнав...

Уманське фіаско Пушкіна

● **КОХАННЯ ВІДОМИХ** «Александр Сергеевич добрый барин был... Испортит, бывало, девку крепостную – а потом стишок ей посвятит, чтоб не ревела...»

Борис ЮХНО

На час нинішньої історії ще дуже молодий Олександр Пушкін уславився не так в поезії, як у любовних походеньках, майже завжди досягаючи бажаного. А тут, на Черкащині, його чекав великий облом...

Можливо, уперше він до нестями закохався та був готовим до серйозних стосунків, але панянка Потоцька не знайшла його достатньо цікавим мужчиною. Це не та Потоцька, на честь якої була закладена уманська Софіївка, а одна з її дочок, теж Софія. Друг Пушкіна князь Вяземський був свідком того, як штатні купідони спокусника цього разу катастрофічно не влучали в ціль. Софію-молодшу князь охарактеризував вичерпно: «Хороша, как Минерва в час похоти». Тож серцеїду, не звиклому навіть до короткочасної інтимної дієти, тут довелося вдовольнятися простішими варіантами. «Александр Сергеевич добрый барин был... Испортит, бывало, девку крепостную – а потом стишок ей посвятит, чтоб не ревела...» – якимось так.

Але «потенція» не минула хоч без якоїсь реалізації. Дочки Софії Вітт стали Ольгою і Тетяною в «Евгении Онегине». При цьому, в романі Ольга зберегла ім'я, а Софія увічнила дату їхнього з Пушкіним знайомства, 25 січня 1818 року – Тетянин день.

З огляду на те, чим став «Евге-

“
З огляду на те, чим став «Евгеній Онегін» Олександра Пушкіна у світовій літературі, перед Софією Потоцькою треба зняти капелюха.

ний Онегін» у світовій літературі, перед Софією Потоцькою треба зняти капелюха. Бо хто зна, чи був би віршований шедевр, якби Пушкін досяг початкової мети.

До слова, доля сестер склалася нещасливо. Одна з них стала дружиною генерала Павла Кисельова, друга – його коханкою, що швидко з'ясувалося. Примирила їх лише земля Парижа. На жаль, у пряму значенні...

НАША ДОВІДКА:

«Евгеній Онегін» – роман у віршах російського поета Олександра Пушкіна (1799–1837), написаний у 1823–1830 роках, один із найвизначніших творів російської словесності. Оповідь ведеться від імені безіменного автора, який представився добрим приятелем Онегіна.

Олександр Пушкін працював над цим твором понад сім років. Роман був, за словами поета, «плодом розуму холодних спостережень і серця сумних нотаток».

Джерело: dzvin.media.

Росіяни аж бісались, коли у 2008 році вийшов фільм Макса Ферберберка «Без імені. Жінка в Берліні» (Anonyma – Eine Frau in Berlin, 2008) про згвалтування сотень тисяч жінок воїнами Червоної армії в столиці Німеччини. Відзнятий він був за однойменною книгою берлінської журналістки Марти Хіллерс, яка сама пережила неодноразову наругу від так званих солдатів-визволителів.

«Навіщо я народилася дівчинкою?»

Початок на с. 28

«ПЛОДУЧІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК ТАЇТЬ ЗАГРОЗУ ЗБІЛЬШЕННЯ НІМЕЦЬКОГО НАСЕЛЕННЯ...»

У ставці фюрера «Вервольф» під Вінницею Мартін Борман ділився враженнями від поїздки довколишніми селами:

– Кожен із нас, випивши склянку сирого води, одразу захворіє, – розповідав за столом під час вечері 22 липня 1942 року. – А ці люди живуть у багнюці, серед бруду, п'ють якусь жакливу воду зі своїх колодязів і річок і нічим не хворіють. Ми зацікавлені, щоб ці так звані українці не дуже розмножувалися.

– Плодучість українських жінок таїть загрозу збільшення ненімецького населення, – заявив Гітлер. – Репродуктивна здатність цих жінок має бути знижена для зменшення чисельності раси.

– Тротуарами прогулювалися німецькі солдати, обнімаючи місцевих повій, – описує окупований Київ у романі-документі «Бабин Яр» Анатолій Кузнецов. Він шов вулицею з приятелем Шурую. – Дівчата були оформлені за останньою модою: довге волосся, закручене великими завитками, недбало спадало на плечі, пальто нарозхристу, руки обов'язково в кишенях. Дві пари перед нами розпрощалися, і ми почули таку розмову:

- Що він тобі дав?
- Дві марки, мандаринку й цукерок.
- Мені три мандаринки.

Борделі для задоволення сексуальних потреб військових і чиновників цивільної адміністрації були в більшості окупованих

українських міст. У Житомирі відкрити будинок розпусти 1942 року запропонував армійський лікар, виявивши, що серед прибулих до міста з Райху німців значно почастішали випадки венеричних захворювань.

До житомирського борделю спочатку завезли «більш расово прийнятних» гол-

“ **Багато дівчат і молодих жінок, чоловіки яких були на фронті, «крутили» з німцями. Народжувалися й «білокури бестії».**

ландок. Брала й місцевих жінок, але далеко не всіх. Вони повинні були знати німецьку, зріст, колір волосся й очей мати максимально наближені до арійських стандартів. Підбір повій із окупаційних територій для будинків розпусти був на контролі в місцевих гауляйтерів. Німецькі чиновники, які працювали в цивільній адміністрації Житомира, могли відвідувати бордель двічі на тиждень.

– Стільки баб тепер гуляють з німцями, благо мордочки в них симпатичні, – записав у щоденнику 22 жовтня 1942 року Лев Николаєнко, антрополог і анатом, який під час німецької окупації жив у Харкові. – Масова проституція українських жінок не пояснюється голодом. Ці жінки не голодували. Вони продалися за парфуми й цінні подарунки.

Киянин Валентин Терно згадує, що в їхньому будинку жила красива молода жінка з маленьким хлопчиком. Вона мала роман із німецьким капітаном:

– Це був високий стрункий красень, років 30, дуже ввічливий, вітався з усіма сусідами російською, – пише Терно в «Розпатланих спогадах про дивне дитинство». – Його добрі, трохи сумні очі й уважний доброзичливий погляд, здавалося, виражали співчуття поневоленим людям. Він з'являвся в той самий час із саквоюжем. Дітям, яких зустрічав, роздавав карамельки. Більшість людей будинку ставилися до нього із симпатією, вважаючи його й молоду жінку ідеальною парою. Мабуть, їх пов'язувало щире кохання. Їхня подальша доля загубилася в хаосі кінця війни, що наближався.

В іншому місці Валентин Терно згадує:

– Багато дівчат і молодих жінок, чоловіки яких були на фронті, «крутили» з німцями. Народжувалися й «білокури бестії».

У Райхскомісаріаті «Україна», за підрахунками чиновників, упродовж окупації місцеві жінки народили від німців близько 10 тисяч дітей. Деякі матері намагалися виробити для них «арійські» документи. Але це часто призводило до того, що дітей викрадали й забирали в німецькі сім'ї та сирітські будинки. По поверненні ж радянської влади матері з «німецьким виродком» світив табір.

– У нас було завдання: доставити дівчат панам офіцерам, – згадував рядовий вермахту Петер Шубер, який служив на аеродромі. – Ми вдало провели операцію: оточили всі будинки, набрали повну вантажівку дівчат. Усю ніч їх тримали пани офіцери, а вранці віддали нам – солдатам.

Гвалтування українських жінок – іще одна «сексуальна» сторінка часів окупації.

Збезчещених, щоб приховати расовий злочин, іноді вбивали. Зазвичай мотивували зв'язками страчених із радянськими підпільниками чи партизанами. Як-от в Олександрії на Кіровоградщині: німецький офіцер убив учительку, яка вчинила опір при спробі її зґвалтувати. Частіше ж за німецьких солдатів до гвалтувань в українських селах вдавалися їхні союзники – румуни й угорці. Вони майже або зовсім не мали доступу до будинків розпусти.

Одна повія на сотню солдатів, за штабом, мала бути в німецьких військових борделях. Для сержантів – одна на 75, для офіцерів – одна на 50. У кожній був чіткий план роботи на місяць. Наприклад, проститутці, яка обслуговувала льотчиків, за цей термін належало задовольнити 60 клієнтів. Німкені йшли працювати до борделів виключно добровільно, із патріотичних міркувань. У Третьому райху навіть існували Німецька спілка жінок і Асоціація німецьких дівчат «Віра і краса», які постачали повій. Вони вважали, що так роблять свій внесок у перемогу.

«ЦЕ БУЛА АРМІЯ ҐВАЛТІВНИКІВ»

«ППЖ – походно полевая жена» так у війну називали коханок командирів Червоної армії – здебільшого фронтових медсестер, санітарок і телефоністок. Поет Костянтин Симонов 20 червня 1942-го в газеті «За нашу Победу!» опублікував вірш «Лирическое» – натяк на ППЖ:

Мужчины говорят: война...
И женщин наспех обнимают.
Спасибо той, что так легко,
Не требуя, чтоб звали милой,
Другую, ту, что далеко,
Им торопливо заменила.
Она возлюбленных чужих
Здесь пожалела, как умела,
В недобрый час согрела их
Теплом неласкового тела.
Симонова жорстко розкритикували «за

Квиток у дім розпусти та презерватив – такі видавали німецьким солдатам.

Наруги червоноармійців зазнали щонайменше 2 мільйони німкеней.

безнравственностью», а його «Лирическое» названо «рифмованной пошлостью».

– Звільнені радянські жінки часто скаржаться, що наші солдати їх гвалтують, – занотував у щоденнику письменник Василь Гроссман, військовий кореспондент Червоної армії. – Одна дівчина сказала мені в сльозах: «Це був чоловік, старший за мого батька». Діялося це на початку 1945-го, коли радянські війська вступили на територію Третього райху. Логіка була така: раз остарбайтерка в Німеччині, значить, була «німецької подстилкой», а якщо спала з німцями, тепер має й зі своїми. Бо ж борделів для військових у Червоній армії не було: соціалістична мораль не дозволяла.

Чи не першими жертвами сексуальної ненаситності радянських військових стали жительки Будапешта – столиці Угорщини, що в Другій світовій була союзницею Німеччини.

– Уночі молоді угорки не можуть найти собі місця. Із будинків тікають у бункери, із бункерів із криком вискакують – там теж немає спокою. Дивує, з якою настирністю «івани» піклуються про поширення російської

раси. І сміх і гріх, – занотував у щоденнику Олесь Гончар 29 березня 1945 року.

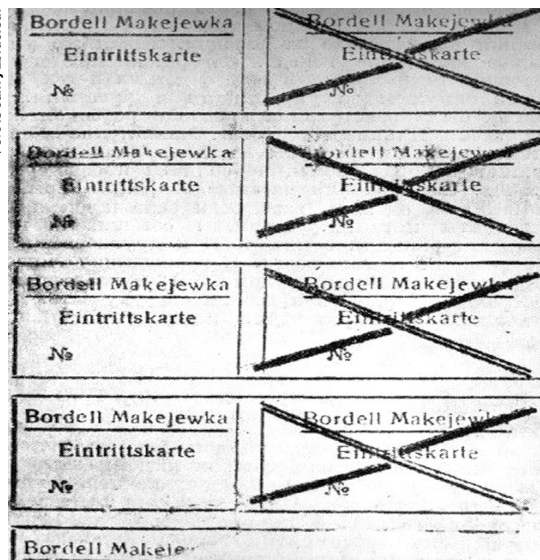
– Червоноармійцям, переважно малоосвіченим, були властиві цілковита необізнаність у питаннях сексу та грубе ставлення до жінок, – пише британський історик Ентоні Бівор, статтю якого The Guardian надрукувала 1 травня 2002-го. У заголовок виніс слова зі спогадів воєнної кореспондентки Наталії Гессе: «Російські солдати гвалтували всіх німкеней віком від 8 до 80. Це була армія гвалтівників». Бівор цитує, зокрема, одного радянського майора, який заявив навесні 1945-го англійському журналістові: «Наші товариші так зголодніли за жіночою ласкою, що часто гвалтували 60, 70 і навіть 80-річних – до їхнього відвертого здивування, якщо не сказати задоволення». А драматург Захар Аграненко під час перебування в Східній Пруссії у воєнному щоденнику занотував: «Солдати Червоної армії не вірять в «індивідуальні зв'язки» з німецькими жінками. Дев'ятеро, 10, 12 одразу – вони гвалтують їх колективно».

«Навіщо я народилася дівчинкою?» – назвала свої спогади німкеня Габі Кьопп (відома науковець-фізик), яку підлітком іноді по кілька разів на день гвалтували радянські солдати. Мовляв, «німці так само й навіть гірше чинили в них на батьківщині». Жорстокість радянських солдатів до цивільних набула такого розмаху, що Йосиф Сталін у квітні 1945 року підписав директиву «Щодо зміни ставлення до німецького населення».

– Факти безцільних і необґрунтованих розстрілів німців, мародерства і зґвалтувань німецьких жінок значно скоротилися, – звітував 2 травня 1945-го військовий прокурор 1-го Білоруського фронту Військовій раді фронту. – Якщо розстріли німців у цей час майже не спостерігаються, а випадки грабунку мають поодинокий характер, то насильства над жінками все ще мають місце.

Ентоні Бівор зазначає, що наруги червоноармійців зазнали щонайменше 2 мільйони німкеней. Із них чи не більшість стали жертвами групових зґвалтувань.

На початку окупації гітлерівських воїнів зустрічали дуже приязно.

Талони на відвідування військового борделю в окупованій гітлерівцями Макіївці.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Такі кімнатні рослини, незважаючи на те, що плодоносять не завжди, відмінно прикрашають будь-який домашній чи офісний інтер'єр.

Можливо, і ви збиратимете урожай цитрусових

● **КВІТКОВА ПІДКОВА** Мабуть, багато хто мріє мати вдома лимонне, мандаринове чи апельсинове дерево, а особливо смакувати їхніми екзотичними фруктами. Якщо ви хочете, щоб воно давало плоди, краще купити рослину, спеціально пристосовану до кімнатних умов. Вирощена із кісточок плодоноситиме тільки у дорослому віці (20 років), а на смак фрукти будуть несмачні

Софія В'ЯДАЧ

Усі цитрусові зазвичай цвітуть улітку маленькими білими квітами з приємним насиченим ароматом. Щоб з'явилися плоди, рослини потрібно винести надвір і вітер чи бджоли запилять їх, або можна зробити це штучно: взяти ватну паличку (пензлик), зняти пилок із тичинок і перенести на прийомочки. Бувають випадки, коли вони цвітуть, але не плодоносять. Фахівці рекомендують нормувати кількість квіток, видаляючи зайві. Якщо їх буде багато, то дерево втратить багато сил і на формування зав'язі їх уже не залишиться. На кожні 10 листочків повинна бути 1 квіточка.

Доглядати за цитрусовими неважко.

Ім потрібен хороший дренаж, місце без протягів, правильний режим поливу, часте підживлення, у період із листопада по лютий, коли

культури перебувають у стані спокою, вводиться особливий режим утримання: низька температура повітря в кімнаті, відсутність будь-яких процедур та скорочення поливів.

Взимку, коли світловий день короткий, ци-

ім необхідне додаткове світло — таке, щоб загальний світловий день становив до 12 годин. Цитрусові не переносять протягів.

У літньо-осінній період деревця виносять на подвір'я чи балкон. Для лимонів, мандаринів,

“

У період із листопада по лютий, коли культури перебувають у стані спокою, вводиться особливий режим утримання: низька температура повітря в кімнаті, відсутність будь-яких процедур та скорочення поливів.

трусів дерева бажано ставити у приміщення, де температура повітря до +14 °С, але не нижче + 12. Дерево при такій температурі «засинає» і не потребує яскравого освітлення. Якщо такі рослини вирощують у теплій кімнаті (до + 22 °С),

апельсинів підходять прямі сонячні ранкові або вечірні промені, а от від обіднього сонця рослини краще притінити. Улітку температура повітря має бути такою, як надворі.

Полувати цитрусові в період активного рос-

Рослини допомагають відволіктися від побутових проблем.

Кому які вазони підходять за знаком зодіаку для удачі та багатства

За квітковим гороскопом товстянка, герань і орхідея — серед найпопулярніших

Закінчення. Початок у «Так ніхто не кохав» №1

ТЕРЕЗИ (ОРХІДЕЯ)

Терези мають хороший смак і прекрасне відчуття стилю. Вони оберуть витончені та елегантні кімнатні рослини. Такі квіти, як орхідея, гібіскус, гортензія, азалія індійська, шлюмбергера усічена, дрібноквітова хризантема, кротон, прекрасно впишуться в оформлений Терезами інтер'єр і допоможуть налагодити стосунки між партнерами.

СКОРПІОН (КАКТУС)

Представники цього знака не дарма славляться досить важкою і непередбачуваною енергією, яка здатна пригнічувати оточення, зокрема й рослини. Тож потрібно підбирати квіти, які зможуть їх витримати. Це азалія, кактуси, драцена, олеандр звичайний. Такі рослини, як і господар, виглядають привабливо, але часто бувають багатогранні і колючі.

СТРІЛЕЦЬ (ФІКУС)

Активним і діяльним Стрільцям навряд чи підійдуть спокійні та надто суворі кімнатні квіти. Їхні рослини повинні розвивати допитливість і прагнення пізнавати світ. Зверніть увагу на такі екзоти: клівія, деревця бонсай, сансевієрія, фікус. Вони роблять Стрільців

мудрішими, допомагають розуміти сні і пробуджують щирі почуття.

КОЗЕРІГ (ТОВСТЯНКА)

Цьому знакові подобаються не надто вибагливі багаторічні рослини. Найкращий вибір: юка, фікус, драцена запашна, товстянка срібляста, а також азалія. Ці кімнатні друзі допомагають зосередитися на головному, оцінити свої сили, закликають до порядку й організованості.

ВОДОЛІЙ (КРОТОН)

Водолії — це любителі всього незвичайного й оригінального. Вони можуть надати перевагу квітам, які спонукають до пошуку нового, допомагають знайти нетрадиційні методи вирішення питань, а також зберегти здоров'я. Зверніть увагу на кротон, маранту, абутилон (або кімнатний клен), пуансетію пишну. Вони будуть прекрасно себе почувати поруч із Водолієм.

РИБИ (АЗАЛІЯ)

Цьому водяному знаку підійдуть красиві квітучі рослини з приємним ароматом. Такі, наприклад, як орхідея, гіацинт, азалія, а також магнолія, лілія, герань запашна. Вони допомагають відволіктися від побутових проблем і знайти в житті духовні цілі.

За матеріалами lifestyle.segodnya.ua.

ту, а особливо в період цвітіння і плодоношення, потрібно рясно, щоб земля була постійно вологою. Однак не слід переливати, оскільки рослини негативно реагують на болотянистий ґрунт.

Вологість повітря для citrusових повинна бути високою, регулярно (2 рази на добу) обприскуйте дерево м'якою водою кімнатної температури.

Лимони, мандарини та апельсини обов'язково потрібно підживлювати раз на тиждень, окрім періоду спокою. Використовуйте органічні добрива (слабкий розчин перепрілого курячого, кінського, коров'ячого посліду з водою (1/6) і витяжка з деревної золи) або ж спеціальні мінеральні. Особливо потрібні азот (впливає на ріст листя і деревини, а також сприяє появі великої кількості квіток), фосфор (впливає на формування плодів і на їхні смакові якості), калій (коли його недостатньо, у citrusових листки будуть зморщеними, зміниться колір (жовтувато-зелений), почнуть засихати верхні гілочки, згодом листя опадє).

Перед внесенням добрив рослину потрібно добре полити водою. Щоб домогтися рясного цвітіння, вносити їх треба з лютого по серпень.

Обрізування слід робити весною. Краще формувати citrusові у вигляді маленького дерева з низьким штамбом (нижній стовбур), висота повинна бути не більше 20 см. Для того, щоб рослина всебічно рівномірно розвивалася, її треба повертати раз на рік. Тільки після того, як зміцніє і дасть нові гілки, їх слід прищипувати. На кожній гілці залишають 3–4 листки. Цей метод обрізки дає змогу дереву вирости потужним, спроможним утримувати плоди і дати їм повноцінно дозрівати.

Важливо проводити обрізку старих засохлих гілок і тих пагонів, які заважають сусіднім гілкам розвиватися й отримувати достатню кількість сонячного світла.

Слабкі незміцнілі культури можуть уже на другий рік життя викинути велику кількість квіток. Залишати їх не можна. Урожай слід очікувати через 4–5 років.

Пересаджувати молоді citrusові (до 3 років) потрібно щороку у свіжий ґрунт способом перевалювання у більший горщик. Дорослі рослини — раз на 3 роки, якщо вони дуже великі, то замініть верхній шар (5 см) на новий поживний субстрат. Проводити таку процедуру бажано наприкінці зими чи на початку весни, але до цвітіння. Ґрунт повинен бути поживним, водопроникним і легким з нейтральною кислотністю (pH 5–6). Склад: дернова, листяна земля, перегній з додаванням піску (2:2:1:1). Такий субстрат можна зробити самостійно або ж купити у квітковому магазині ґрунтосуміш для citrusових.

Після пересадки citrusовий повертають на те ж місце, де він стояв до цього. Інакше рослина може хворіти і навіть загинути. Якщо ви хочете обернути дерево затемненою стороною до сонця, то слід змінювати кут не більше як на 10 градусів. Тільки так рослина буде рости сильною і здоровою.

Ідеальний горщик — із неглазурованої обпаленої глини або із деревини. Обов'язково повинні бути дренажні отвори і хороший дренажний шар на дні квіткової ємності.

Горщик більш підходить для карликових сортів рослини, діжка стане у пригоді, якщо вирощуєте велике дерево. Кімнатні citrusові можуть досягати півтора метра у висоту і давати до 150 плодів за сезон.

«Моя Василівна не тільки котлети майстерно готує, а й з автоматом на ти».

Кіборг Ігор не встояв перед сержантом Василівною

● **ТЕМА №1** Любов їм подарувала... війна

У ці дні обоє вони захищають ділянку лінії фронту на Луганщині. Глава сімейства — старший солдат Ігор — служить воїном-протитанкістом. Його дружина Раїса в погонах сержанта керує колективом ідальні мотопіхотного батальйону

Дмитро ГОРБУНОВ,
кореспондент АрміяInform

«ПРО НАС МОЖНА СКАЗАТИ, ЩО СХІД І ЗАХІД УКРАЇНИ — РАЗОМ!»

— Ми з чоловіком зустрілися в армії, — усміхається сержант Раїса. — Нас поєднали боротьба із окупантами

та спільні патріотичні погляди. Цікаво, що Ігор родом із Донеччини, а я є уроженкою Хмельниччини. Про нас можна сказати, що Схід і Захід України — разом! Від попередніх шлюбів у нас четверо дітей, яких однаково любимо і турбуємося про них.

Вона додала, що в армію пішла у 2018-му і нині вже в четвертій ротації. Спочатку була рядовим кухарем. Поступово ж доросла до начальника їдальні.

— У мене чотири підлеглих, і всі вони — хлопці різного віку. Від них насамперед вимагаю належного виконання своїх обов'язків. Наш неформальний девіз: «Приготуй їжу смачно і своєчасно!» — розповіла жінка-військовослужбовець.

Товариші по службі називають її по-

важно Василівна і завжди дякують за гастрономічне різноманіття на столі.

— Якесь свято та день народження ми традиційно зустрічаємо із холодцем чи салатами на рибній основі. Саме ці страви, як на мене, готуємо найкраще серед наших колег в зоні ООС. Також побратими та по-сестри дуже дякують за український борщ, солянку і плов по-узбецьки. А ось із випічкою чи фруктами постійно імпровізую, — усміхається Василівна.

«В ДОНЕЦЬКОМУ АЕРОПОРТУ ВТРАТИВ ЧИМАЛО СВОЇХ ДРУЗІВ...»

Водночас у 54-річного старшого солдата Ігоря послужний список більш вагомий.

— Я нащадок славного роду запорізьких козаків і завжди любив Україну. Колись

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРІ

Мені 51 рік, живу в сільській місцевості. Пишу свого листа з надією, що, може, відгукнеться на нього дівчина чи жінка, яка, як і я, втомилася від самотності, котрій хочеться відчутти підтримку в цьому непростому житті. Сподіваюся, що зустрінеться мені людина, яка веде здоровий спосіб життя, цінує взаєморозуміння та щирість стосунків. **Мій тел. 0680219046.**

x x x

Мені 53 роки, самотня, живу в сільській місцевості неподалік Луцька. Хотіла б зустріти такого ж самотнього чоловіка віком 45–50 літ, який любив би мене, цінував, став надійною опорою в житті. Чекаю на дзвінок від порядного чоловіка, який не зловживає спиртним і погодився б на переїзд до мене. **Мій тел. 0996840256.**

x x x

Сільський чоловік, за професією будівельник, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (60 років, зріст 170 сантиметрів, вага 75 кілограмів). Познайомлюся із самотньою жінкою, яка мешкає на Волині. **Мій тел. 0988728167.**

x x x

Пишу цього листа з надією, що, може, відгукнеться на нього чоловік, який, як і я, втомився від самотності, якому хочеться відчутти підтримку у цьому непростому житті. Сподіваюся, що зустрінеться мені людина, яка веде здоровий спосіб життя, цінує взаєморозуміння, теплоту та щирість стосунків. **Мій тел. 0687789691.**

«Від попередніх шлюбів у нас четверо дітей, яких однаково любимо і турбуємося про них».

У ДАПі я втратив чимало своїх друзів по добробату та з числа воїнів різних частин Збройних сил України.

це неможливо. Вважаю, що в терміналах ДАПу народилося нове Українське війсьсько, яке ніколи не зламати. Також пишаюся тим, що був присутній на цій визначній події, — каже армієць.

«ВІЙНУ ДОДОМУ НЕ БЕРЕМО!»

Пізніше підрозділ Ігоря брав участь у звільненні приморського селища Широкине. Згодом, уже в лавах окремої мотопіхотної бригади, чоловік побував ще в декількох ротаціях на Сході України.

Так одного разу, захищаючи Трьохізбенку у вересні 2021-го, Ігор прийняв бій, але внаслідок артобстрілу противника дістав контузію. Довелося лікуватися в Харківському госпіталі. Там він зустрівся із сином Олександром, який пішов стопами батьків і минулого року став курсантом першого курсу Харківського національного університету Повітряних сил. Побачення з Сашком стало найкращими ліками для воїна. І скоро він знову повернувся на передову.

До речі, в цій сім'ї військовослужбовців є певне неписане правило: не брати війну додому.

— Як жінка всіляко стараюся, щоб Ігор приховав у пам'яті жахіття війни, що побачив у ДАПі та на інших ділянках лінії фронту. Тому ввечері після важкої служби здебільшого обговорюємо успіхи дітей, пригадуємо кумедні випадки зі своєї служби тощо. Також у вільний час полюблюю вишивати бісером, а чоловік захоплюється книжками з історії України та запорозького козацтва, — розповідає сержант Раїса.

— Ми з дружиною дуже пишаємося нашою патріотичною сім'єю та дітьми. Так, один із нащадків доріс до майора-прикордонника, інший син — відслужив три роки у хмельницькому полку спецпризначення. Донька виховує дітей у дитсадку, а наймолодший представник нашої сім'ї поки ще курсант-авіатор. Тож нам на зміну прийдуть гідні захисники та захисниці України, — твердо каже старший солдат Ігор.

● **АНЕКДОТИ**

)):):))

— Сьомо, а що таке «контрастний душ»?
— Це коли виходиш із сауни з дівчиною, а тебе зустрічає дружина.

)):):))

— Алло! «Швидка!» Тут людині погано!
— А кому зараз добре?

)):):))

— Що спільного між шахістом та молоденькою дівчиною?
— Головне завдання обох — за будь-яку ціну зберегти свою фігуру.

)):):))

Одеса. Ювелірний магазин. Юнак купує обручку:
— Шановний, зробіть мені, будь ласка, на каблучці гравірування «Файні від Моні».
— Молодий чоловіче, я порадив би вам написати простіше і коротше: «Від Моні». А то мало що...

)):):))

— Васю! Тобі не заважає те, що ти шульга?
— Ні. Кожна людина має свої недоліки. Ось ти, наприклад, якою рукою розмішуєш чай?

— Правую!
— От бачиш! А нормальні люди мішають ложечкою!

«Маленький Вінстон – це все, про що ми мріяли».

У 54 роки народила дитину... для своєї доньки

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК** Адже молода жінка, на жаль, не могла завагітніти

Марія МРІЯ

В Австралії літня жінка на ім'я Марі Арнольд стала сурогатною матір'ю для своєї 28-літньої доньки.

Її Меган, у заміжжі Меган Уайт, страждає від синдрому МРКН. У неї від народження немає матки, а отже завагітніти та народити дитину вона ніколи не зможе, хоча дуже мріяла про справжню сім'ю.

Тому Меган та її чоловік зверталися до жінки з Канади, яка погодилася стати їхньою сурогатною матір'ю. Однак дитина померла на середньому терміні вагітності...

Мати Меган була дуже схвильована цим і вирішила допомогти доньці. Марі запропонувала подружжю самостійно виносити для них дитину, після того як пройшла повне обстеження. Лікарі були впевнені, що 53-річна жінка цілком може стати суро-

Фото із сайту news.yahoo.com.

«Я готова була на все заради родинного щастя».

гатною матір'ю, і не бачили для цього перешкод.

«Для мене це такий особливий досвід, і я в захваті від того, що змогла допомогти своїй доньці», – зізнається зараз щаслива бабуся.

Жінка народила хлопчика, якого назвали Вінстоном.

«Кесарів розтин був запланований за кілька місяців наперед, і пологи пройшли цілком за планом. Ми приїхали в лікарню о 7-й ранку і

Лікарі були впевнені, що 53-річна жінка цілком може стати сурогатною матір'ю, і не бачили для цього перешкод.

взяли сина на руки вже о 9-й, це було ідеально. Коли ми вперше побачили Вінстона, він відразу ж наповнив наше серця любов'ю», – ділиться радістю молода мати.

Сама ж Марі Арнольд неймовірно задоволена, що допомогла своїй доньці створити гарну повноцінну родину.

«Мої перші обійми були надзвичайно особливими, і я ніколи їх не забуду. Маленький Вінстон – це все, про що ми мріяли. Він створив нашу сім'ю. Просто чудово бачити, що Меган і Клайд такі щасливі», – усміхається бабуся Марі.

За матеріалами 5.ua, yahoo lifestyle.com.

Переконані, у вас вийде так — навіть ще краще.

Млинці — сонцю родичі

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!** Недарма ж кажуть: скільки на Масницю млинців — стільки навесні ясних, погожих, сонячних днів. До Масляної ж уже — рукою подати, розпочинається вона цьогогоріч 28 лютого і, як завше, триватиме упродовж тижня, із 7 березня настане Великий піст. А до того ласуйте млинцями та оладками, скільки душі заманеться. І пам'ятайте: важливо не просто напекти їх — слід зробити це якомога краще, перевершити самого себе, адже, за повір'ям, якщо млинці вдадуться, то й рік буде врожайним, благополучним, а безформні, розірвані, несмачні пророкують невдачі і проблеми. Напекти високу гору млинців — до багатства і достатку в домі, а якщо полінуєтеся, то не матимете ані врожаю, ані приплоду — жодного прибутку

«ВУЗЛИКИ»

Інгредієнти: 250 г борошна, 1 скл. молока, 4 яйця, 3 ст. л. олії, 1 ст. л. цукру, дрібка солі, 1 скл. води, 250 г сиру, 1 перець болгарський, 3 солоні огірки, кілька гілочок кропу, 1–2 зубки часнику.

Приготування. Олію змішайте з цукром, додайте злегка збиті яйця. До молока влийте гарячу воду, всипте сіль. Змішайте половину молочної суміші з олією та яйцями. Борошно просійте в миску, влийте до нього яєчну масу і перемішайте до однорідності. Поступово додавайте в тісто решту молока з водою і ретельно вимішуйте до консистенції

вершків. Накрийте миску рушником і залиште на 20 хвилин при кімнатній температурі. На розпечену сковороду виливайте по пів ополоника тіста. Плавнo повертаючи пательню, розподіліть тісто рівномірно по всій її площині і смажте протягом хвилини на середньому вогні, переверніть і смажте ще 30 секунд. Готові млинці викладіть на тарілку, охудіть до кімнатної температури. Сир перетріть через сито. Болгарський перець очистіть і наріжте невеликими кубиками. Солоні огірки — так само. Часник пропустіть через прес, а кріп дрібно посічіть. Усе додайте до сиру, посоліть, поперчіть

і вимішайте. Викладіть на млинець 1,5 ст. л. начинки, розмажте її, не доходячи до одного краю 3–4 см. Згорніть млинець у трубочку і скрутіть її равликoм. Вільний край загніть у центр равлика. Сформуєте так усі «вузлики».

ШАРЛОТКА З МЛИНЦІВ

Інгредієнти: 4 склянки борошна, 3 скл. молока, 4 яйця, 2 ст. л. цукру, 0,5 ч. л. солі, 5 яблук, 100–200 г вершкового масла, цукор за смаком, 4–5 ст. л. будь-якого сиропу.

Приготування. З яєць, цукру, солі, борошна й молока готуємо тісто і пече-

мо млинці. Змащуємо форму маслом, посипаємо сухарями, на дно кладемо млинець. Змастивши його маслом, посипаємо шаром нарізаних шматочками яблука, цукром, знову кладемо млинчик і т. д. Повторюємо кількість шарів за бажанням. Закриваємо верх млинцем, посипаємо цукром і запікаємо в духовці. Перевертаємо обережно на кругле блюдо, поливаємо сиропом і подаємо на стіл.

ТОНЕНЬКІ ГАРБУЗОВІ МЛИНЦІ З КУРЯТИНОЮ, СИРОМ ТА ГРИБАМИ

Інгредієнти: 350 г курячого філе, 2 цибулини, 4 ст. л. олії, 200 г печериць, 120 г тертого твердого сиру, сіль, перець, 0,5 л молока, 3 яйця, 1 скл. борошна (неповна), 2 ст. л. олії, 1 ч. л. солі, 1 ст. л. цукру, 5 ст. л. гарбузового пюре.

Приготування. Збити яйця з цукром і сіллю, додати борошно, гарбузове пюре та добре розтерти до однорідної маси. Влити 5–6 столових ложок молока та знову розтерти. Далі доливати поступово молоко, збиваючи, аж поки тісто стане досить рідким. Наприкінці додати олію. Випікати тоненькі млинці на гарячій пательні.

Філе відварити у підсоленій воді зі спеціями, вистудити у бульйоні, нарізати невеликими шматками. Цибулю покряти кубиками й підсмажити до напівготовності, всипати подрібнені печериці та готувати, помішуючи, ще 7–8 хвилин. Твердий сир накрятти невеликими шматками. Всі інгредієнти начинки подрібнити в кухонному комбайні або пропустити через м'ясорубку, посолити й поперчити, добре вимішати. Намастити млинці та скрутити їх трубочками.

МЛИНЦІ З МАКОМ ТА ВИШНЯМИ

Інгредієнти: для тіста — 1 скл. молока, 2 яйця, 150 г борошна, 1 ст. л. цукру, 1 ст. л. вершкового масла, сіль, цедра апельсина; для начинки — 100 г маку, 3–4 ст. л. цукру, 100 г води (або купити готову макову начинку); 200 г вишень, 3 ст. л. цукрової пудри.

Приготування. Збиваємо яйця з цукром та щіпкою солі, додаємо розтоплене вершкове масло, потерту апельсинову цедру, просіяне борошно і добре перемішуємо. Поступово вливаємо молоко і добре розтираємо грудочки. Залишимо тісто, а тим часом готуємо начинку. Мак перемелюємо через м'я-

сорубку або в кавомолці. У каструльку вливаємо воду, всипаємо цукор і доводимо до кипіння, після цього додаємо мак і варимо хвилин 5, щоб начинка мала в'язку консистенцію. Печемо млинці на розігрітій сковорідці. Як вистигнуть, починаємо: на краєчок млинця кладемо рядок вишень, посипаємо цукровою пудрою і загортаємо в один оберт, решту площі намащуємо маковою начинкою і загортаємо до кінця.

МЛИНЦІ НА ПИВІ

Інгредієнти: 1 скл. борошна, 2 яйця, 1 скл. світлого пива, 1 скл. молока, 1 ч. л. цукру, 1 ч. л. солі, зелень, 2–3 помідори, 50 г ковбаси, 3–4 печериці, 40 г твердого сиру, 1 маленька цибулина, олія.

Приготування. Змішати просіяну муку з сіллю, цукром та перцем (за бажанням), додати трохи молока та збиті яйця і добре розтерти, щоб не було грудочок. Тоді потроху доливати пиво і решту молока й ретельно розмішати. Можна додати 1 ст. л. олії в тісто, тоді менше треба буде на сковорідку. На добре розігріту пательню влити порцію тіста, дати трохи часу, щоб млинець «схопився», викласти на сиру сторону порізану ковбасу, третій твердий сир, зелень, помідори, гриби, цибулю (гриби та цибулю можна попередньо трохи підсмажити — так більше смакує),

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

● Масниця завжди залежить від Пасхи. Масляний тиждень починається за 56 днів до Великодня, тобто за 8 тижнів.

● Головну страву Масниці — млинець — називають символом сонця, оскільки він такий же жовтий, круглий і гарячий. Люди були переконані, що, скуштувавши його, вони отримують частину тепла і могутності світила.

● У давнину дівчини можна було виходити заміж тільки тоді, як вона навчиться самостійно пекти млинці. Без цього вміння жінку не вважали хорошою господинею.

● Млинці популярні не тільки у слов'ян, а й в інших країнах світу. Американець Росс Маккерді є навіть світовим рекордсменом із випікання цих «родичів сонця». За годину він встиг приготувати 1092 млинці.

● А з деякими смаколикami не впораються навіть найзатятіші ненажери. Так, найбільший в історії млинець спекли у 1994 році в Манчестері. Заважив кулінарний витвір 3 тонни, діаметр його становив

ще трошки досмажити, перевернути на другий бік (донизу начинкою) і підсмажити до золотистого кольору.

До речі

● Тісто на такий млинець треба брати дещо більше, ніж на звичайний, бо тоненький млинець із начинкою може порватися при перевертанні.

● Третій твердий сир краще легенько «притиснути» в тісто, а потім викласти решту інгредієнтів — тоді сир не прилипне до сковорідки.

● Страва смакує і гарячою, і холодною, можна їсти зі сметаною.

● Пиво надає млинцям гарного золотистого кольору та робить їх пухкими, але смак хмільного напою у готових млинцях не відчувається.

«ПІКАНТНІ»

Інгредієнти: для тіста — 3 яйця, 0,5 л молока, 1 скл. борошна, 3 ст. л. олії, дрібка солі, 1 ч. л. цукру, для начинки — 2 курячі філе, 2 кисло-солодкі яблука, 2 зубочки часнику, 5 ст. л. майонезу, сіль, перець.

Приготування. Усі складники тіста, крім олії, змішати до однорідної маси без грудочок. Наприкінці влити олію і ще раз добре вимішати, сковорідку також злегка змастити (для першого млинця) і випікати тоненькі млинці. Для начинки відварити куряче філе із сіллю і перцем. Часник пропустити через прес або розітріть у ступці. Яблука почистити, наріжте на четвертинки. Дві третини з них натріть на крупній тертці, а одну на дрібній. Філе розділіть на волокна. Змішайте курячину, яблука, часник, майонез, приправте за смаком сіллю і перцем. На середину млинця викладайте повну столову ложку начинки і згортайте трикутником. Подавайте млинці гарячими.

«ЧЕРВОНИЙ ВЕЛЬВЕТ»

Інгредієнти: 3 яйця, 0,5 л молока, 1 скл. борошна, щіпка солі, 1 ст. л. цукру,

15 метрів, а товщина — лише 2,5 см.

● Щороку, починаючи з 1991-го, жителі американського містечка Спрінгфілд (штат Массачусетс) влаштовують справжній млинцевий бенкет. Як свідчить статистика, за цей період на сніданки було подано понад 71 200 порцій млинців, більше 40 000 любителів цієї страви долучилися до трапези.

● У Британії теж є свої цікаві свята, пов'язані з цією стравою. Приміром, у Грішний вівторок англійці влаштовують справжні «млинцеві перегони», які проводять з 1445 року. Головна умова — тримаючи сковорідку в руках, підкидати млинці і при цьому, звичайно ж, бігти.

● Світовий рекорд із підкидання млинця встановив Ральф Лау із Лейпцига. За дві хвилини він зумів підкинути смаколик 416 разів. Ще один рекордсмен — Майк Куцакре — пробіг марафон, підкидаючи млинець протягом 3 годин 2 хвилин і 27 секунд.

1 ст. л. какао-порошку, дрібка червоного барвника або трохи вишневого соку, 0,5 кг сиру або сиркової маси, 3 ст. л. цукрової пудри, шоколадні краплі, чорний шоколад.

Приготування. Яйця, молоко, борошно, цукор, сіль, какао змішати в комбайні до однорідної маси. Додати барвник. Залишити тісто на 30 хвилин, а потому сковорідку натерти вершковим маслом і випікати тоненькі млинці. Тримати в теплій духовці або накривати об'ємною кришкою, щоб не засохли краї. Для начинки приготуйте сирну масу з шоколадними краплями, додавши цукрову пудру. Готові млинці полийте рідким шоколадом і прикрасьте трояндами із млинців.

АЖУРНІ МЛИНЦІ

Інгредієнти: 10 ст. л. борошна, 600 мл молока, 2 яйця, 2 ст. л. цукру, 3 ст. л. олії, 0,5 ч. л. солі.

Приготування.

В чисту 1,5-літрову пляшку з-під мінералки вставити лійку і всипати просіяне борошно, сіль, цукор, закрити кришкою і потрясти, щоб сухі компоненти перемішалися. У мисці збити виделкою яйця, через лійку влити їх у пляшку, додати олію, молоко, закрити пляшку і потрясти доти, поки тісто не стане однорідним, без грудочок (воно повинно вийти досить рідким). Добре розігріти сковороду, змастити олією. Виливаючи тісто на пательню тоненькою цівкою, створювати ажурні млинці.

КОЛЬОРОВІ МЛИНЦІ

Інгредієнти: 2 скл. борошна, 1 пакетик сухих дріжджів, 300 мл молока, 5 яєць, 3 ст. л. жирної сметани, 1 ст. л. цукру, 1 ч. л. солі, 2 великі морквини, 100 г шпинату.

Приготування. Змішати дріжджі з борошном, додати 300 мл теплої води і молоко, перемішати, накрити серветкою і дати піднятися 1 годину. З вареної чи запеченої моркви зробити пюре. Проварити шпинат і також перетерти на пюре. З яйця збити в піну, додати цукор, сіль, сметану і ще раз збити. Змішати з опарою. Розділити тісто пополам. В одну частину додати морквяне пюре, в іншу — шпинат. Дати піднятися 20 хвилин. Випікати маленькі млинці на розігрітій сковорідці. Готові складати в каструльку під кришку. Далі можна збити яйця, що залишилися, зі щіпкою солі. Змастити кожен млинчик збитим яйцем, викласти їх один на одного стопкою поперемінно: морквяні і шпинатні. Запікати в духовці при 220 градусах 10 хвилин. Го-

товий «Атракціон» подавати зі сметаною або із солоною рибою.

СИРНІ ОЛАДКИ З ЯБЛУКАМИ

Інгредієнти: 200 г домашнього сиру, 1 ч. л. розпушувача, 3 яйця, 2 ст. л. цукру, 1/4 ч. л. солі, 3/4 скл. борошна, 2/3 скл. молока, 1 велике яблуко, 1 ст. л. лимонного соку, олія.

Приготування. Яблуко почистити і порізати на дрібні кубики, скропити лимонним соком, щоб не потемніли. В мисці розтерти сир із яйцями, цукром і молоком. До сирної маси просіяти борошно, всипати розпушувач і сіль. Потім додати яблуко і добре вимісити. Смажити на олії.

ЯЄЧНЯ У «КОНВЕРТАХ»

Інгредієнти: млинці, сосиски, яйця, зелена цибуля або кріп, петрушка.

Приготування. Духовку нагрій-

ватися при випіканні. Накриваємо миску рушником і залишимо на 10 хвилин. Розігриваємо сковороду. При випіканні перших млинців можна змастити її олією, наступні вже прилипати до сковороди не будуть. Поки млинці холонуть, готуємо начинку — розтираємо сир з цукром і сметаною до однорідної маси. Викладаємо по 2 столові ложки начинки на кожен млинець, згортаємо трубочками й укладаємо їх по спіралі в попередньо змащену вершковим маслом роз'ємну форму. Для заливки збиваємо яйця зі звичайним і ванільним цукром, додаємо сметану, заливаємо трубочки цим соусом і ставимо в розігріту до 180 °С духовку на 25–30 хвилин. Готовий млинцевий торт через ситечко посипаємо цукровою пудрою. Подавати зі сметаною або збитими вершками.

До речі

● Замість сирної начинки можна взяти м'ясу або грибку.

● Буде ще смачніше, якщо до сирної маси додати роздзинки, курагу, вишні тощо.

СИРНІ МЛИНЦІ ІЗ ЗЕЛЕННЮ

Інгредієнти: 1,5 склянки молока, 2 яйця, 1 склянка борошна, 150 г сиру, 1 ч. л. солі, 1 ч. л. цукру, 1 ч. л. розпушувача для тіста, 2 ст. л. олії, невеликий пучок кропу (можна заморожений або сушений).

Приготування. Збити яйця з сіллю і цукром, влити молоко і добре розмішати, додати просіяне борошно з розпушувачем, натертий на дрібній тертці сир, дрібно посічений кріп та олію і гарно вимішати. Випікати

млинці на змащеній олією добре розігрітій сковороді з обох боків. Подавати до столу зі сметаною або улюбленим соусом. Така страва стане чудовою вечерею або сніданком. Може послужити й основою для закуски з будь-якою начинкою (крем-сир, ікорна паста, салат із плавлених сирків і т. ін.).

МЛИНЦІ З КАПУСТОЮ

Інгредієнти: для тіста — 2 скл. борошна, 2 яйця, 0,5 ч. л. соди, сіль, щіпка цукру, 1 скл. молока, для начинки — 2 цибулини, 1 маленька головка капусти, 2 морквини, вершкове масло для обсмажування, 2 яйця.

Приготування. З борошна, яєць, солі, цукру, соди й молока робимо рідке тісто і випікаємо млинці. На вершковому маслі обсмажуємо нарізану цибулю, потерту моркву, висипаємо нашатковану капусту, солимо, додаємо трохи води, накриваємо кришкою і тушуємо до м'якості. Коли випарується вся вода, вбиваємо 2 сирі яйця і перемішуємо, посипаємо зеленню, спеціями. Викладаємо начинку на млинці, складаємо конвертом і обсмажуємо з обох боків.

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

«Ще два млинці – і розходимося!...» – шепотіли Галині шви на снід-ниці.

:):):)

Сьогодні останній день Масляної і Прощена неділя. Уже тиждень їм млинці і прошу вибачення у всіх, хто мене побачить, таку розповідь...

:):):)

Уперше в житті готую млинці. То все брехня, що перший виходить грудкою. Грудкою були третій, четвертий і п'ятий. А потім? А потім, блін, спрацювала пожежна сигналізація.

:):):)

Отримала від чоловіка смс: «Млинці дуже зачерствіли, вдалося з'їсти лише один». Сиджу і думаю: сказати, що купила одноразові тарілки з малюнком під млинці чи краще не треба?

:):):)

У лютому-березні – млинці... У квітні – пасочки... У травні – шашлички... Ну і де я, по-вашому, маю втулити діету?!!

те до 190 градусів. Викладіть млинці на блюдо, змащене жиром. Зубочистками скріпіть краї так, щоб вийшов квадратик. Наріжте сосиску і викладіть на млинці. До сосиски розбийте яйце. Випікайте протягом 10 хвилин, щоб яйця повністю пропеклися. Викладіть конвертики на тарілку і прикрасьте зеленою цибулею або зеленню.

МЛИНЦЕВИЙ ПИРИГ «РАВЛИК»

Інгредієнти: для тіста — 100 г цукру, 5 яєць, 1 скл. борошна, 3 скл. молока, 4 ст. л. олії, сіль, вершкове масло для змазування форми; для начинки — 700 г сиру, 150 г цукру, 100–150 г сметани; для заливки — 100 г цукру, 2 яйця, 200 г сметани, ванільний цукор.

Приготування. Завдяки цій ідеї звичайні млинці із сиром можуть стати не просто однією з улюблених страв, а справжнім кулінарним шедевром. У розрізі «Равлик» має неперевершений вигляд. Для приготування млинців збиваємо яйця з цукром, додаємо сіль, олію, борошно і перемішуємо. Поступово вливаємо молоко, помішуючи. Тісто вийде досить рідким, але завдяки великій кількості яєць млинці не будуть

«Під запізнюю ялинкою були подарунки для Матвія...»

А дива таки бувають...

- **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** – Знаєш, зайчику, див не буває. Їх вигадали байкарі. Підростеш, сам зрозумієш. Де ж твоя мама? Знову повернеться пізно

Сусідка Віка вкотре залишила Матвія у Вероніки. Віка – медсестра. Після роботи ходить уколи робити «на дому», масажі. Зарплати не вистачає.

Малий заснув. Вранці вставати і йти до садочку.

Віка вважає: їй у житті не пощастило.

– Ще буде все добре, – не раз повторювала Вероніка. – На все свій час, Віко.

– Час – чоловічого роду. Значить, зрадливий...

Ольга ЧОРНА

Вероніка з Вікою заселились в будинок майже одночасно. Дві квартири, розташовані поруч, продавач один власник. Виїжджав із родиною за кордон.

У Вероніки – трикімнатне помешкання, у Віки – двокімнатне. Старша і молодша сусідки одразу подружилися. А ще у них був маленький Матвій, якого обидві любили. Вероніку хлопчик називав Нікою. Не тіткою. Просто Нікою...
У них обох донедавна було інше життя.

Вероніка жила в заміському

будинку. Виховували з чоловіком доньку Лілю. В Ростика був бізнес. Ліля вийшла заміж у двадцять два. А через рік Ростика не стало.

Вероніка досі не вірить, що в чоловіка були борги. Упевнена, це щось накрутив його партнер. Ростик із Володимиром були друзями. Мали спільну справу. Все було добре, поки жив Ростик.

Володимир заявився до Вероніки невдовзі після похорону чоловіка. Приніс погану звістку, мовляв, вибач, але тобі нічого не дістанеться. Потрібно борги повертати. Фірму виставляє на продаж. Аби ще виручених грошей

“ **Чому наш син має рости без батька? Йому лише чотири роки. І взагалі, як нам далі жити?**

вистачило.

– Ростик нічого про борги не казав, – здивовано мовила Вероніка.

– А він нікому не розповідав.

– Кому ж він винен? Банкам?

– Серйозним людям.

– Бандитам?

– Бізнесменам.

– Він нічого ні в кого не пози-
чав.

Володимир поспішно пішов. Продавши бізнес, колишній Ростиків партнер і товариш зник із міста. До Вероніки дійшли чутки, що поклав до кишені гарні гроші.

Наступний неприємний сюрприз піднесла донька. Ліля

заявила, що хоче жити окремо.

– Ми з Юрком вирішили...

– По-перше, будинок мій зять не зводив. А, по-друге, моя думка вам не цікава?

– Це й моя хата, мамо. І я маю право...

Вероніці шкода було прощатися з будинком. Тут вона була щаслива. Тут багато неба, зелені, простору. Ростик усе облаштував зі смаком.

Будинок продали. Купили по квартирі. Поділили меблі та інше хатнє начиння. І кошти, що залишилися.

– Тепер у кожного своє життя, – мовила Ліля. – Хоча, мамо, могла би нам віддати більшу частину грошей. Ми – молоді, нам потрібніші.

– Я також ще не стара.

Донька образилася. І перестала з матір'ю спілкуватися.

...І у Віки раніше все було по-іншому. Вийшла заміж. Народила сина. Кохала Мирослава.

Усе полетіло шкереберть, коли чоловік подався на заробітки. Віка не хотіла, аби він їхав за кордон. А от свекри вважали по-іншому. Їхній старший син уже давненько на заробітках. І своїй сім'ї гроші надсилає, і батькам перепадає. Ласа до грошей свекруха сподівалася, що й молодший син дещо підкидатиме.

– Матвій ще такий малесенький, навіть року немає, – спиняла Віка Мирослава.

– Не хочу жити на орендованій квартирі. Треба заробляти на свою.

...А потім з'явилася Віра. Мирослав познайомився з нею за кордоном. Віра його немов причарувала. Мирослав зізнався у своєму гріху дружині.

– Чому наш син має рости без батька? Йому лише чотири роки. І взагалі, як нам далі жити? – запитувала.

– Я куплю вам квартиру. Допомогаю грішми.

Віка хотіла накласти на себе руки. І якби не Матвій, хтозна, що могло б трапитись. Він так плакав. Відчував недобре. Це привело її до тями.

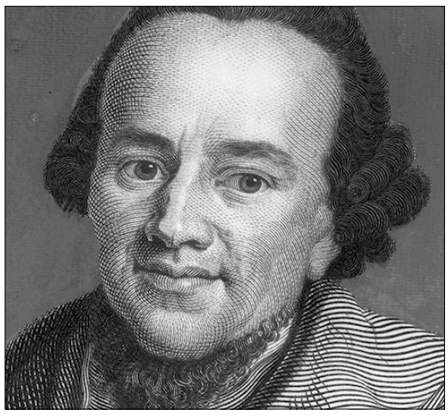
Мирослав, як і обіцяв, купив Вікторії з Матвієм житло. Так і стала Вероніка з Вікою сусідками.

Колишній чоловік надсилав Вікторії з сином невеличкі суми. Жінці довелося шукати підробітків.

...Сусідки разом святкували. Допомогали одна одній. Часто готували на дві сім'ї.

Вони так і не познайомилися з іншими мешканцями будинку. Та й не прагнули. Люди люблять заглядати в потаємни чужих душ. А їм не хотілося розповідати

© foto la calmy gettyimages.com

Красуня Фрумтьє стала дружиною не красеня Мозеса. Але про це ніколи не пошкодувала.

Заміж за... горбатого

ХАТА-ЧИТАЛЬНЯ Мозес Мендельсон, відомий єврейський філософ, дідусь відомого німецького композитора, був далеко не красенем. Крім низької статури, його поставу псував гротескний горб. Одного дня він відвідав гамбурзького купця, в якого була дуже вродлива донька на ім'я Фрумтьє. Мозес шалено закохався в неї, але дівчину відштовхувала його потворна зовнішність

Росаріо ГОМЕС,
оповідання «Зовнішність» з книги «100 промінчиків світла. Притчі на щодень» (Львів, видавництво «Свічадо»)

Коли настав момент прощання, Мозес набрався сміливості і піднявся сходами до кімнати цієї красуні, щоб скористатися з останньої нагоди порозмовляти з нею.

Вона була такою гарною, але Мозеса дуже засмучувало, що дівчина не хотіла й поглянути на нього.

Після декількох спроб за-

трагедія, віддай краще горб мені, а їй дозволь бути красунею...

Тоді Фрумтьє підняла погляд, щоб поглянути в очі Мозеса, і в її очах немовби промайнув якийсь спогад.

Вона простягнула йому руку. Трохи згодом Фрумтьє стала його дружиною.

Невідомий Автор.

Які упередження бувають у нас щодо тих, хто є не таким, як ми, щодо неповносправних, людей з особливими потребами, тих, чия думка відрізняється від нашої, тих, хто живе не за на-

“ Ох, Господи, жінка з горбом — це була б трагедія, віддай краще горб мені, а їй дозволь бути красунею... ”

говорити з нею, він несміливо спитав її:

— Ти віриш у те, що шлюби укладаються на небесах?

— Так, — відповіла вона, не відриваючи погляду від підлоги. — А ти?..

— Так, вірю, — відповів він. — Знаєш, на небесах щоразу, коли народжується хлопчик, Бог повідомляє йому, з якою дівчинкою він відправиться на землю. Коли я народився, мені вказали на мою майбутню дружину. А потім Бог додав: «Але твоя дружина буде горбатою». Тоді я вигукнув: «Ох, Господи, жінка з горбом — це була б

шими звичаями, до бідних, до іммігрантів, до футбольної команди суперника, до людей інших релігій і так далі...

Правда в тому, що якими б віруючими ми не були, якими б розумними себе не вважали, ніхто з нас насправді не знає, чого ми тут, і чому все відбувається саме так. Тому насолоджуйтесь життям, діліться з іншими, єднайтеся.

Додаваймо замість того, щоб віднімати. Ми ж також є «інакшими» для інших людей.

Ну ж бо... потіснімося трішки, бо на лавці життя є місце для всіх...

про своє минуле. Винятком став сусід, що жив поверхом нижче.

Вікторія мешкала на третьому поверсі. Дмитро – на другому. Біля їхніх вікон росло велике дерево. Коли було вітряно, гілля билосся об шиби. Жінка зверталася по допомогу у відповідні організації. Але хто її там слухав? Останньою надією був сусід.

Дмитро владнав проблему. А Вікторія пожартувала:

– Тепер я ваша боржниця.

Запрошую на каву.

– А борщем нагодуєте? Я зелений люблю.

Якось у квартирі Віки зіпсувався кран на кухні. Вероніка попросила Дмитра виручити сусідку.

Після цього вони уже втрьох смакували кавою. Матвій показував гостеві свої машинки. У деяких не вистачало коліс. І Дмитро їх став припасовувати.

Сусід також жив сам. Був розлучений. Мав дорослого сина, який за контрактом працював за кордоном.

– Скоро Славко приїде додому на кілька днів. Після цього – ще пів року роботи за кордоном і контракт закінчується.

Син не дуже задоволений тим, – з відтінком смутку розповідав Дмитро. – Він – добрий, тямущий хлопець. З дівчиною тут зустрічався. А вона вискочила заміж за його товариша. Тому й подався у світи, аби все забути...

...Вероніка нікого не запрошувала додому на свій день народження, хоча це був вихідний. Лише Віку з Матвієм. І сусіда з нижнього поверху.

– Дякую. Але мій Славко вчора ввечері приїхав, – сказав Дмитро. – Ми тут...

– То приходьте із сином.

Забава у маленькій компанії була душевною. А ще Вероніці телефонували й вітали родичі, знайомі, співробітники.

... Дні, тижні, місяці минали швидко. От і зима. Незабаром новоріччя.

– Може, нам сусіда запросити, – подала ідею Віка. – Матвієві буде веселіше у чоловічій компанії.

– Чому б ні?

Дмитро з радістю прийняв запрошення. Навіть обіцяв ялинку привезти. Але напередодні Нового року мов у воду канув. Вероніка сусідів телефонувала. Він був поза зоною досяжності.

Зустрічали Новий рік утрьох: Вероніка, Віка й Матвій. Щоправда, малий о двадцятій уже солодко спав.

Вероніка з Вікою привітали

одна одну. Побажали, аби рік новий був благополучним та прихильним. І кожна думала про одне – про свою самотність. А ще Вероніка згадувала колишнє життя. Біля їхнього будинку росли декілька ялинок. Ростик прикрашав їх ілюмінацією. Вони запалювали бенгальські вогні...

Віка очікувала, що Мирослав у новоріччя згадає про сина. Але він не давав про себе знати.

У новому році для Вероніки й Віки нічого не змінилося. Крім чисел на календарі. А ще випав сніг, якого в грудні майже не було...

...Утрьох святкували й Різдво. Аж на другий день свят об'явився Мирослав із подарунком для Матвія.

За день до Старого Нового року у квартиру Вероніки подзвонили. Відчинила. На порозі стояла... ялинка.

– Вибачте, – ніяково мовив сусід з нижнього поверху замість «доброго вечора». – Ми... не могли раніше.

Разом із Дмитром був і Славко. Вероніка не знала що й сказати.

Дмитро пояснив: його мати живе у селі в сусідній області. Уже в роках. Потрапила до лікарні напередодні новоріччя. Щойно про це повідомили, поїхав до матері.

– І Славко відразу поїхав до бабусі. Їй уже полегшало. От ми й удома. Кличте, Вероніко, своїх сусідів. Будемо прибирати ялинку. А завтра разом зустрінемо Старий Новий рік.

... Під запізнілою ялинкою були подарунки для Матвія, Вероніки та Віки – від сусідів з нижнього поверху.

Вероніка, крім іншої смакоти, приготувала із замороженого квасцю й зелений борщ, який розхвалював Дмитро.

Про щось перешіптувалися Славко з Вікою.

– Здається, моєму синові подобається ваша сусідка, – тихо мовив Дмитро Вероніці. «А ти подобаєшся мені», – казали його очі.

– Де Матвій? – спохватилася Віка.

– Певно, заснув в іншій кімнаті, – відповіла Вероніка. – Зараз погляну.

Скрутившись калачиком, Матвій спав. Поруч лежав важкий вертоліт, подарований Славком. Вероніка накрила малою козичкою. І прошепотіла:

– Знаєш, зайчику, а дива таки бувають...

«Як відмовити? Що про неї подумують? А раптом її не любитимуть?»

Казка про Втомлену Жінку

- **ПРИТЧА** Жила-була на світі Втомлена Жінка. Кожен ранок вона ледве прокидалася, примушувала себе цілий день працювати і змученою лягала спати. Уже й не пам'ятала, коли востаннє почувала себе відпочилою, повною сил і бажань...

Ніна СУМІРЕ

І так все тривало до певного часу, до того самого моменту, коли тинь Втомленої Жінки відокремилася. Це сталося літньої спекотної днини, коли треба було виконати чергову важливу справу,

тому що «не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні», «без зусиль не вловиш і рибку із ставка», «хто не працює, той не їсть». Саме це довело жінку до піку втоми. Тинь стала віддалятися від неї, залишивши свою госпо-

диню сидіти без сил на офісному стільці.

Жінка благала Тинь:

— Будь ласка, повернися до мене! Ти йдеш і разом з тобою йде уся моя сила...

Тинь відповіла:

— Так, вірно. Адже я —

Хранителька твоєї Енергії. Але я більше не можу тобі допомогти. Ти вичерпала майже усю свою силу, не поповнивши її запаси. Ти довела себе до повної знемоги. Подумай гарненько, чому усе це з тобою сталося?

— Без тебе мені буде складно це зрозуміти. Будь ласка, допоможи мені!

Тинь трохи подумала, а потім погодилася.

— Добре. Але тільки за умови, що ти пройдеш три випробування, які звільнять від чар твою Енергію. Згідна?

— Звичайно!

— Тоді слухай. Завдання перше: відчуй свою спину, свої плечі. Чи відчуваєш ти нестерпну важкість?

Втомлена Жінка кивнула. Як їй цього не відчувати? Скільки років вона тягає невидимі важкі мішки.

— Тоді віддай не свою ношу тим, кому вона буде посильною. Віддай цим людям ЇХНІ ЖИТТЯ. Це їхні уроки, це їхні перемоги, це їхній розвиток. А свою долю залиш. І тоді ти зможеш почати жити справжнім життям.

Ох, як важко було Жінці зізнатися собі в тому, що вона несе тягар, призначений зовсім не їй. Це було їй не під силу, висмоктувало всю енергію: турботи подруг, чоловіка, батьків. Вона тягнула на собі усі їхні проблеми, усі їхні труднощі і намагалася їх вирішити, але стало тільки гірше. Всім.

Але тепер все, досить: відтепер нехай кожен живе своїм життям. Втомлена Жінка закрила очі, уявила кожного, чию ношу вона колись через свою доброту звалила на себе, і подумки віддала їйню долю.

Як тільки Втомлена Жінка звільнилася від непосильного тягаря, її телефон почав дзвонити. Це шукали її усі, хто колись скинув на неї увесь цей вантаж.

Втомлена Жінка перелякано подивилася на свою Тинь:

— Що мені робити? Вони зараз почнуть знову просити мене забрати їх ношу!

Тинь залишалася невблаганною.

— Якщо хочеш бути здоровою, коли хочеш, щоб усі ці люди прожили повноцінне життя, не жалкуючи ні за чим, тоді пройди друге випробування: навчися говорити «ні», коли це необхідно.

Жінка кивнула, але відчула, що друге випробування,

А якщо уважно придивитись...

Кого ви першим побачили на картинці?

● **ТЕСТ** Якщо це хлопець, то незабаром на вас чекає...

Тести на визначення особистості та рис характеру завжди цікаві і незвичайні. Хоча результат може вам і не сподобатися, але таке завдання точно підніме настрій

Отже, хто першим упав вам в очі? (на фото)

ЯКЩО ВИ ДІВЧИНА І СПОЧАТКУ ЗВЕРНУЛИ УВАГУ НА ЖІНКУ

Це значить, що незабаром у вашому житті відбудуться зміни, яким зрадієте. Погляд дівчини спрямований вгору, що символізує позитивний і оптимістичний настрій. Ваше серце сповнене надії, ви готові до змін, хоча повністю задоволені нинішнім станом речей.

Завдяки цьому тесту можна визначити, що вас чекає незабаром і що ви шукаєте в житті.

ЯКЩО ВИ ХЛОПЕЦЬ, ЯКИЙ ПОБАЧИВ НА КАРТИНЦІ ДІВЧИНУ

Це означає, що ви сфокусовані на протилежній статі. Можливо, є дівчина, яка не відповідає вам взаємністю, і всі свої сили ви витрачаєте на те, щоб її досягти. Але потрібно залишити це і приділити увагу собі й саморозвитку, щоб стати кращим і впевненішим у собі. Це допоможе вам знайти другу половинку.

ЯКЩО ВИ ДІВЧИНА І ПЕРШИМ ПОБАЧИЛИ ОБЛИЧЧЯ ХЛОПЦЯ

Це значить, що ви налаштовані на романтичні стосунки, а якщо у вас є партнер, то це свідчить про ваш сильний зв'язок. Ви часто думаете про свого коханого. Хлопець на картинці уособлює хороші і здорові зміни у ваших стосунках. Якщо ви самотня, то зовсім скоро зустрінете свого хлопця.

ЯКЩО ВИ ХЛОПЕЦЬ І ПОМІТИЛИ ОБЛИЧЧЯ ЧОЛОВІКА НА КАРТИНЦІ

Це значить, що вас щось турбує. Можливо, це занепокоєння через конкуренцію на роботі або вас турбує якийсь друг, колега чи хлопець із твоєї команди. Також це може бути ознакою ревності. У будь-якому випадку вам не по собі — і з цим потрібно розібратися.

ним голосом говорило:

— Як? Ти знову байдкуєш? Я тут працюю, працюю, а ти відпочиваєш! Як тобі не соромно! Адже сьогодні стільки справ!

Або чувся татовий голос:

— Якщо ти цього не зробиш, то ніхто не зробить. Все піде намарно. Що? Втомилася, говориш? Чому? Ти ще ж нічого не зробила! Працювати, працювати потрібно більше, працювати!

Або Почуття Провини говорило голосом бабусі:

— У нашій сім'ї зроду ледарів не було. Я ось кручуся цілий день, не сяду навіть. І ти маєш бути такою ж.

Голоси вимагали і докоряли, і Жінка зрозуміла, що вона не зможе відпочити, навіть якщо лежатиме на дивані годинами, навіть якщо поїде у відпустку на край землі. І тоді виник цей крик, крик її протесту:

— Я маю право на відпочинок! Я знімаю із себе закляття заборони на нього. Відтепер я не лише працюватиму, але й повноцінно відпочиватиму. Адже існує не лише день, а й ніч. Активність змінюється відпочинком і в природі. Навіть природи, Велика Жінка, відпочиває! Я не байдкую, а відновлююся, щоб бути здоровою, щасливою, повною натхнення і творчих сил. І тоді робитиму щось не тому, що «повинна», я робитиму все з любов'ю, з радістю, зі щирим бажанням.

Цього монологу вистачило, щоб Почуття Провини зникло. Втоmlена Жінка усвідомила, що завжди намагалася бути хорошою для когось, і тому заборонила собі жити своїм життям, заборонила собі відпочивати, мати власну думку. І від цього ще ніхто не став щасливим, все тільки ускладнювалося. До тих пір, поки вона зовсім не виснажилася.

Цей день був незвичним для Відпочилої Жінки. Вона з насолодою прийняла квіткову ванну, лежала на дивані з улюбленою книжкою, милувалася неймовірною красою заходу сонця, вдихаючи аромати вечірньої роси, слухаючи голос щасливих надій, відчуваючи пульс життя у своєму серці. До неї поверталася не лише Енергія, до неї поверталися Здоров'я, Краса, Радість, Натхнення, Спокій. І усе це тільки тому, що одного разу Втоmlена Жінка нарешті дозволила собі... відпочити.

мабуть, ще складніше за перше. Як відмовити? Що про неї подумують? А раптом з нею перестануть спілкуватися? А раптом її не любитимуть? Але вибір зроблений.

Вона відповіла на дзвінок своєї подруги. Розмова була безглуздою: та вмовляла зробити за неї всі справи, а Втоmlена Жінка все виправдовувалася і виправдовувалася.

Тінь підійшла до своєї підопічної і тихо підказала:

— Для того, щоб навчитися говорити «ні», спочатку треба розучитися виправдовуватися. Інакше люди відчують твою невпевненість і продовжуватимуть переконувати тебе до тих пір, поки ти не здасися і не звалиш на себе їхній тягар.

Вона тягнула на собі усі їхні проблеми, усі їхні труднощі і намагалася їх вирішити, але стало тільки гірше. Всім.

Жінка кивнула і закінчила розмову з подругою твердим, неблаганним і в той же час повним співчуття «ні». Це звучало на мові серця приблизно так: ти мені дуже дорога, саме тому я бажаю тобі, щоб ти жила своїм життям, повір — саме тоді можна відчути себе щасливою. Випробувавши усе послане долею, ти вчишся цінувати те, що у тебе є, і прагнеш до своєї мрії, набуваючи для цього усіх необхідних якостей.

Звичайно, не всі зрозуміли Втоmlену Жінку. Хтось дійсно перестав з нею спілкуватися (а чи друг він був?), хтось образився (так, треба час, щоб звикнути жити своїм життям і поважати вибір іншої людини), а хтось з цим змирився.

Тінь сказала:

— Прийшов час пройти третє і останнє випробування. І тоді до тебе повернеться твоя енергія, твоє бажання жити. Навчися відпочивати. Дозволь собі це. А для цього ти зустрінешся з тим, хто тобі найбільше заважає, — зі своїм Почуттям Провини.

Третє випробування було найпідступнішим. Почуття Провини безжально змінювало свої обличчя і голоси. Як тільки Втоmlена Жінка намагалася відпочити, Почуття Провини підходило до неї і мами-

Гороскоп кохання на лютий

● **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** У цьому місяці багатьох представників зодіакального кола очікує сплеск бурхливих почуттів: від неймовірного кохання до розчарування у партнері і навколишньому світі. Варто заспокоїтися і спробувати тверезо оцінити ситуацію. Можливо, все не так, як здається на перший погляд? І все ж, кому чекати на щастя в особистому житті, а хто зіштовхнеться з певними викликами долі?

Фото із сайту images.unian.net.

ОВЕН

У лютому бажання романтики і любові в Овнів буде переплітатися із жорстким прагматизмом. Представники цього знака будуть у пошуках обранця, який не тільки дасть їм почуття, але й зможе забезпечити надійний фінансовий тил. Такий меркантильний підхід не забороняється, проте розраховувати на нього не варто. Головне – не втратити шанс знайти своє щастя! Для тих, хто у парі, лютий принесе успіх в особистому житті – стосунки з партнером будуть особливо гармонійними.

не сприятиме новим знайомствам. Не варто квапити подій у стосунках, які зав'язалися в цей період. Ті, хто у парі, усвідомлять нові грані любовних взаємин. Навіть без фізичного контакту відчуватимуть підтримку коханої людини. Такий глибокий зв'язок дасть змогу прийняти серйозні рішення щодо спільного майбутнього. В особистому житті сімейних близнюків можливі певні «гойдалки», але з часом усе вирішиться якнайкраще.

них представників знака лютий стане справжнім місяцем кохання.

ДІВА

У лютому Діви можуть розраховувати на увагу представників протилежної статі. Не виключено, що вам захочеться кинутися у вир з головою і закохатися. Стосунки, які розпочнуться в цьому місяці, запам'ятаються надовго, проте будуть нетривалими. Спілкування зіграє велику роль у зміцненні зв'язку закоханих пар. Можливо, і до весілля незабаром дійде. Сімейних Дів не омине бажання небезпечних авантур, проте вам необхідно задуматися про наслідки такого необачного кроку.

РАК

Самотнім представникам цього знака випадає шанс зустріти свою любов. Якщо дати всьому йти своєю чергою, то не виключено, що цей союз переросте у щось більш серйозне. У деяких Раків через конфлікти та ревності може назріти необхідність розриву старих стосунків та побудови нових. Пари, які сформувалися вже давно, нарешті зважаться зареєструвати офіційний шлюб.

Сімейним Ракам зміцнити любовні взаємини допоможе спільне дозвілля та прийняття компромісних рішень.

ТЕЛЕЦЬ

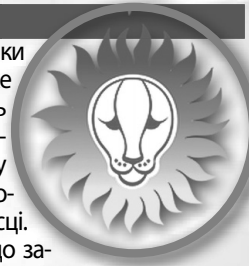
У справах любовних Тельцям усміхнеться удача. Вільні представники цього знака можуть зустріти людину, з якою є всі шанси побудувати міцні стосунки. Не виключене доленосне знайомство під час подорожі. Ви схильні пильно розглядати потенційних кавалерів і вишукувати дрібні недоліки. Такий підхід не принесе результату.

Тельці, які перебувають у стосунках, можуть відчути, що підвищилася чуттєва сторона союзу – саме час поекспериментувати. Якщо ви дійсно хочете отримати те, чого бажаєте в особистому житті, вам слід хоч трохи виявляти наполегливість.

ЛЕВ

Самотні представники знака зустринуть палке кохання. Вони зможуть познайомитися з людиною у невідповідному місці і зав'язати міцні стосунки на робочому місці. У цьому місяці багато що залежить від ваших бажань – пам'ятайте, що на щастя в любові зірки дають зелене світло.

Леви, які перебувають у стосунках, здобудуть гармонію і щастя, якого так бракувало досі. Вони відчують посилення своїх почуттів до коханої людини. Це хороший період для родинних урочистостей, заручин, одруження. Для сімей-

ТЕРЕЗИ

У самотніх представників знака зав'яжуться нові знайомства, але вони не переростуть у тривалий зв'язок. Якщо є бентежні незавершені теми у минулих взаєминах, саме час із ними розібратися.

Для Терезів у стосунках це сприятливий період. Лютий – хороший час для зміцнення союзу з партнером і взаємин із родичами. Можна залагодити давні суперечки і досягти компромісу в гострих питаннях. Відкрито говорити про своє кохання, і друга половинка відповість вам увагою.

СКОРПІОН

Скорпіони будуть популярні серед представників протилежної статі. Якщо шукаєте свого ідеального партнера – скористайтеся цим періодом: ви знайдете того,

БЛИЗНЮКИ

Лютий буде складним періодом для Близнюків. Надмірна чутливість може провокувати завзято захищати свої особисті кордони. Однак закритість

Кажуть, пити щось із чашки з тріщиною — погана прикмета

● **З ГЛИБИНИ ДУШІ** Помітила, що мій демон розливає вранішню каву у звичні білі порцелянові філіжанки із золотим пояском, на одній з яких відучора з'явилася тріщинка.

Поки в каві розчиняється цукор, Ангел в саду годує птахів, ми ж із демоном мовчимо

Наталка МУРАХЕВИЧ, оповідання із серії #покирозчиняється цукор

Зимовий ранок, пронизаний вологим холодом, огортає світ сірістю — і у рамці вікна дивною графікою на цьому тлі проступають гілки замерзлих дерев.

— Ще би я вірив у хороші чи погані прикмети, — посміхається демон, відпиваючи із надтріснутої філіжанки, яку він узяв собі. — Я і сам прикмета не дуже добра. А це просто поверхнева тріщина. Вона не заважає використовувати чашку за призначенням. Зовнішня ж досконалість — штука спірна, бо що у світі ідеальне? Чи хто...

Я не хочу з ним сперечатись. Лютневий холод знерухомлює в мені взагалі всі бажання, окрім бажання бути в теплі і дивитися на вогонь. З самого ранку я палю жовті й червоні свічки.

— Знаєш, цими ночами мені чомусь часто думається про тріщини. В собі. У комусь. Між собою і кимсь.

Глибокі чи поверхневі, видимі чи не дуже. Відчутні — як загроза цілісності. Або ні.

Подумки я торкаюся до кожної тріщини у своєму серці. Згадую і відтворюю їхні шляхи.

Якісь із них схожі на блискавки, що розтинали небо літньої ночі.

Якісь — на висохлі русла річок.

Інші — на стрижену кореневу систему (а нічого було пускати коріння в чиємусь серці, потім видирати себе звідти і пересаджувати — куди?)

Ще якісь — ніби тріснув під ногами ненадійний передвесняний лід — промені розломів розбіглися до горизонту і проступила кризь них чорна вода.

Тріщини, які були до. Когось чи чогось.

Які так і не вдалося заповнити ніяк і нічим.

І ніким.

І замаскувати теж не вдалося.

Тріщини, які додалися після.

Дороги зморщок на пергаменті шкіри.

Каньйони, які розділяють частини світу на мій і нічий, щоб можна

було в нічийому хоча б не думати про своє.

Я не знаю, яка на то рада — на те, що іноді навіть щось довершене й нібито ідеальне може надтріснути не лиш через умисний, але навіть через необережний рух, вчинок або слово.

І що потім із цим робити — клеїти уламки, вдаючи, що нічого не сталося? Викидати їх? Берегти, як пам'ять?

Демон кілька разів повільно проводить пальцем по тріщині на чашці й по тому одним ковтком

Подумки я торкаюся до кожної тріщини у своєму серці. Згадую і відтворюю їхні шляхи.

допиває каву:

— Японці, котрі вірять в дев'ятихвостих лисиць, одна з яких живе у Чорному лісі мого серця, в мудрості своїй вигадали мистецтво кінцугі. Тріщини в посуді вони заповнюють клеєм, щоб зберегти цілісність, та означають золотом, аби вони були видимі. Ніхто не ховає тріщин. Навпаки — їхнє існування визнають і підкреслюють.

Бо ж історія об'єкта — це і сколи, і тріщини, і потертості, і подекуди вицвілий колір, синці, садна, гулі, розтяжки, шрами, зморшки і що там іще.

Все це, вірять майстри кінцугі, не заслуговує на забуття.

Я слухаю його — і розумію, що іноді мудрість, яку мені дарують, буває мудра, але саме в той момент — не моя.

В інший день я би, може, й погодилась — і прийняла її. Але не сьогодні. Я відставляю свою чашку, знаючи, що з цього моменту вона буде самотньою.

— Ну так. Історія об'єкта на забуття не заслуговує. Хто ми без своїх тріщин і шрамів? Але іноді, коли тріщини все псують, чому би просто не позбавлятися від надтріснутого? Відтак — я куплю нам нові чашки.

Мені хочеться забувати...

кого шукали. У вас вийде повернути до себе увагу людини, яка викликає інтерес. Закоханий варто запланувати романтичні вихідні, побути разом.

Для одружених настає час гармонії, колишні непорозуміння та суперечливі ситуації більше не заважатимуть і розчиняться без сліду.

СТРІЛЕЦЬ

У сфері любовних взаємин у Стрільців затишшя. У цьому місяці у центрі уваги — робота, і часу на романтику та пристрасть залишається небагато. Ті, хто на межі розриву, нарешті поставлять крапку у стосунках. Нові романи будуть чуттєвими, проте тривалими. Шанувальник швидко вас розчарує. Якщо ви вже давно у парі, то обставини спонукають прийняти серйозне рішення про спільне майбутнє.

А ось в особистому житті сімейних Стрільців можливий певний дисбаланс. Варто більше уваги приділяти коханій людині.

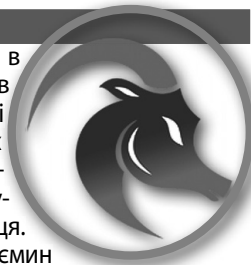

КОЗЕРІГ

Лютий — час кохання, і в цьому питанні у Козерогів теж усе буде добре, тихо і спокійно. У житті вільних представників знака приємні зміни можуть відбутися вже в середині місяця.

Можливо, для початку взаємин потрібно буде перебороти сором'язливість і зробити перший крок. Цілком імовірно, що деякі ділові відносини переростуть у любовний зв'язок.

Ті, хто у парі, та одружені Козероги повинні більше уваги приділяти своїй другій половинці — атмосфера романтики і любові витає в повітрі.

ВОДОЛІЙ

Вільним представникам цього знака не варто сподіватися на те, що стосунки, які розпочнуться в лютому, переростуть у серйозні.

Якщо ви хочете, щоб вам пощастило в коханні цього місяця, потрібно розкритися емоційно. Все просто: хочеш любові — потрібно й самому її дарувати.

Сімейні Водолії можуть дещо охолонути у своїх почуттях до партнера. Не варто рубати з плеча, краще провести цей час наодинці і все обдумати. Надалі взаєморозуміння буде відновлено.

РИБИ

Одинокі Риби мають шанс зустріти кохання, оскільки, як магніт, притягують представників протилежної статі. Стосунки можуть бути мінливими, часом важко передбачити, як зміниться ситуація. Проте не варто втрачати голову, щоб уникнути розчарувань. Для тих, хто у парі, питання кохання та шлюбу стають актуальними, хоча остаточно вони вирішаться не в цьому місяці.

У сімейних Риб повна гармонія та взаєморозуміння з другою половинкою. Їхні будні сповнені радістю та добром, а вихідні — романтикою.

За матеріалами molbuk.ua, 1plus1.ua, tsn.ua.

Початок на с. 2

* * *

Замочила влітку,
Восени попраля,
Вішала сушити,
Як зима настала:
Якщо буде сонце –
До весни просохне.

* * *

Аномалії de vito:
Тут – замет, а там – ще літо!

* * *

Знов синоптики збрехали
Нам про сонце і тепло –
Доки я білизну прала,
Хату з дахом замело.

* * *

Щоб хвороба не взяла,
Виробляй антитіла:
Профілактика для всіх –
Негліже пірнай у сніг.

* * *

Взимку вішає білизну
Півнага моя дружина:
Каже – сніг найбільш корисна
Антивірусна вакцина!

(Миколай ШОСТАК,
м. Луцьк Волинської області).

foto la сайту priolis.site.

Тур №2 (2022):

А сьогодні ми пропонуємо поміркувати над підписами до цієї колоритної світлини. Кожен учасник може запропонувати до 25 лютого будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або на електронну – takvolyn@gmail.com.

Увага! Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових, якщо станете абсолютним переможцем конкурсу.

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ Читанка для всіх

Зірка «Динамо» «просвистів» у казино мільйон доларів

та чотирикімнатну квартиру в центрі Києва
Іван Вранчук (на фото) був умовно звільнений «біло-голуби». Технічний пізаксник одразу заставив собі місце в основному складі команди Валерія Лобановського. Проте під час виступу у шматочку за «блау-байс» і «пурту» футболіст почав відрадіувати гравці закладу, що вважали жвавий наслідок.

Закінчення на с. 9

Хоч син Агнесі уже підліток, соромна мама по кілька разів на день говорить йому слово «Любіть»

Телеведуча
Алла МАЗУР:
«Чого
навчила мене
онкохвороба»

Читайте про це на с. 6

17-річна Настурі-ніксилі не забуде ніякого Миколайку Логану, який вперше їй вилітає.

с. 2

Ніколи не позичайте і не беріть у борг сіль

Які ще речі не можна віддавати іншим людям, щоб не втратити удачу та шість

на загиб дядю / кинути через лаві плече, / дод.

Лютневий номер
уже в продажу!

Передплата – всього 4 гривні на місяць!

У номері також:

● Як
Зеленський
привітав
дружину з днем
народження

● Коли прийде
весна, вже
спрогнозував...
бабак

● Шокуюча
історія: 20-річну
дівчину
викрали, били і
гвалтували 3 дні

● Чому
не можна
зберігати яйця в
холодильнику

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» №1 (2022):

III місце (50 гривень призових):

Падай, сніг, ще трохи залишилось,
щоб ця жінка вже угомонила.

(Наталія НЕЛІНА, смт Вендичани
Вінницької області).

II місце (75 гривень призових):

Хоч довкола і сніги,
Та вже близько до весни.
Речі літні ми попрали,
І на дроти почепляли.
Там напруги вже нема –
Білорусь нам не дала.

(Валентина КЛЮЧНИКОВА,
м. Луцьк Волинської області).

I місце (125 гривень призових):

Три дні хурделило, мело,
Три дні кохав мене Петро.
Тепер знесилений лежить...
Попрала я його «спорядження».
Дружина ж дума, що він у відраджентні,
а я замовила в чаклунки таке побачення.

(Марина СЕМЕНЮК, м. Бар Вінницької області).

● РОМАНТИКА

«... ніколи не припиняючи проростати одне в одного».

«Чи береш ти цього чоловіка...»

Юлія МУСАКОВСЬКА,
поетка, перекладачка

чи береш ти цього
чоловіка
з його загостреним відчуттям
справедливості,
з його розтрісканим сном,
двоїстою натурою:
одне обличчя — оаза, а друге —
піщана буря;
з розсипом зморшок навколо очей,
коли усміхається,
з головою, повною складних чисел,
причинно-наслідкових зв'язків,
деталей філігранної точності

чи береш ти цього чоловіка,
з яким будеш більше мовчати,
ніж говорити,
і мовчання це буде ціннішим від всіх розмов

чи береш ти цього чоловіка,
щоб вриватися з ним до нічних
забігайлівок,
знімати шкірку з яблук і торкатися
тонкого вінілу в чотири руки;
щоб обіймати його ногами, як стовбур
дерева,
розходитись, як масло під ножом,

обертатись навколо своєї осі,
щоб йому світити

чи обіцяєш
встромляти та витягати голки,
здирати та накладати пластир,
згладжувати гострі кути,
не переливати молока до кави,
втримувати нестерпно довгі паузи,

і мовчання це буде ціннішим від всіх розмов

коли обертається спиною;
цілувати так жадібно,
мов захлинатись водою у спеку

чи береш ти цю жінку
з її розладнаними механізмами,
прихованими шрами,
колекцією сердець у кишенях сукні,
оберемком незавершених справ,
який ніколи не меншає;
з її дислексією, дірватою пам'яттю,
прикушеною губою,
з великою сумкою, в якій що завгодно
й багато свободи

чи береш ти цю жінку,
щоб не читати її віршів,
не читати її нотацій,
сердитися на неї та проганяти її страхи,
упиватися недосконаlostями,
що творять
її довершеність,
оберігати порядок дня, в якому ви — разом

чи обіцяєш
ходитьи навшпиньках, коли вона втілює
задуми,
приходитьи миротворцем у її гарячі точки,
пускатися з нею берега,
вступати у суперечки й філософські
диспути,
ніколи не припиняючи проростати
одне в одного

і в зйомній совковій квартирі,
і в тісній електричці,
і у шпаківні на батьківському домі,
і у власній оселі з великими вікнами
й білими
стінами,
і в лікарняній палаті, наповненій
розпачем та надією,
і в готельній кімнаті, де замість підлоги —
море
допоки ніщо не розлучить вас.

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Місячник
«Так ніхто не кохав
історії для душі»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск: ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 22 липня 2020 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332) 77-07-70,
приватних оголошень – (0332) 72-39-32,
розповсюдження – (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA833052990000026007000803281
АТ КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 28 сторінок формату А-4
Передплатні індекси: 86771, 60305, 60392, 86772 – для Волині,
60779 – для інших областей
Реєстраційні номери:
серія ЛВ №571-304Р, серія КВ №23543-13383Р
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім»,
м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua.
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 236

«Навіщо я народилася дівчинкою?»

Фото із сайту gazeta.ua.

● **ШОКУЮЧІ ФАКТИ** Німецькі військовики та цивільні чиновники в окупованій у Другу світову війну Україні заводи́ли романи з жінками й користувалися послугами місцевих повій. До насильних сексуальних контактів зазвичай удавалися фронтовики та румунські й угорські союзники вермахту. А ось радянські солдати ґвалтували всіх німкенів віком від 8 до 80...

Навіть німецький генерал-майор не міг встояти перед красою українок...

Володимир ГИ́НДА,
журнал «Країна»

«ЯКБИ ПРО ЦЕ ЗНАВ ГІТЛЕР!»

Інтимні стосунки німців із населенням окупованих східних територій вважали злочином, згідно з нацистською «расовою теорією». У гестапо навіть існував спеціальний відділ «етнічної спільноти й здоров'я». Німця, який вступив у сексуальний зв'язок із неарійкою, могли відправити до концтабору за «злочинне розбазарювання сімейного фон-

ду Райху» або й навіть покарати на смерть. Однак німецькі військові й чиновники цивільної адміністрації порушували це правило. Статеві стосунки між окупантами й місцевим населенням не були чимсь незвичним.

– Ми маємо справу з народом, неповноцінним у всіх відношеннях, – наголошував у промові на нараді правитель Райхскомісаріату «Україна» Еріх Кох в її «столиці» Рівному в серпні 1942-го. – Тому про спілкування з українцями не слід навіть думати. Світське спілкування заборонено. Ніхто не сміє розпускатися. Не може бути й мови, щоб дівчата на вулицях Рівного ходили в шортах, використовували косметику й курили.

«Волосся стає дибки, коли за всім спостерігати, – писав того ж 1942-го в листі дружині один солдат вермахту про найнятих на роботу працівниць окупаційних установ. – Друкарки скрізь стоять і сидять, смалять цигарки. Як ти гадаєш, у чому полягає їхня робота? Можливо, один або два листи, або взагалі жодного за день не напишуть. Від злості хочеться видерти цигарки із морд цих баб. Начальники їздять із ними на прогулянки, влаштовують вечорами гулянки з великою кількістю горілки тощо. Іноді зло бере й хочеться всю цю погань кинути на фронт. Ех, Анні, якби про це знав Гітлер!»

Закінчення на с.10 – 11

Не може бути й мови, щоб дівчата на вулицях Рівного ходили в шортах, використовували косметику й курили.

ГАЗЕТА З ВІРУСОМ ЛЮБОВІ — ПРОЧИТАЄШ І ЗАКОХАЄШСЯ!!!

Передплатні індекси «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»: 86771, 60305, 86772

(для читачів Волинської області)

60799

(для читачів інших областей).